Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1545 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 14 aprilie 1954

Se extinde tot mai mult o nouă metodă agrotehnică: metoda însămînțării în cuiburi aşezate în pătrat.

De un nepreţuit folos în extinderea acestei metode sînt maşinile sovietice de semănat în cuiburi aşezate în pătrat — rod al înaintatei tehnici agricole sovietice.

In fotografie: tovarăşul inginer Gheorghe Luca, şef de lucrări la laboratorul de semănat şi plantat de la Institutul de Cercetări pentru mecanizarea şi electrificarea agriculturii, dă explicații inginerilor agronomi şi şefilor mecanici din diferite regiuni ale țării asupra folosirii unei astfel de maşini. Foto: AGERPRES

Să cuplăm mai multe maşini agricole la un tractor

Cuplarea mai multor maşini agricole la un tractor a început să constituie, încă din anii trecuţi, o preocupare a tinerilor mecanizatori de pe ogoarele patriei noastre. Luptînd pentru folosirea întregii capacităţi de lucru a tractorului, ei s-au străduit să pună mai mult în valoare forţa acestuia, să mărească productivitatea muncii, formînd agregate cu mai multe maşini agricole. Numeroşi tineri mecanizatori din S.M.T. şi G.A.S. au căutat să mărească pe această cale productivitatea muncii, să grăbească ritmul lucrărilor agricole în vederea ridicării producţiei agricole şi să realizeze economii pentru reducerea preţului de cost.

In scrisorile trimise redacţiei, răspunzînd în cadrul anchetei „Scînteii tineretului": „Pentru folosirea întregii capacităţi de lucru a tractoarelor", mecanizatorii din S.M.T.-uri şi G.A.S.-uri au povestit despre munca şi realizările lor.

Bogată este iniţiativa, frămîntarea creatoare a tinerilor mecanizatori în această privinţă. La staţiunea de maşini şi tractoare din Ciulniţa, raionul Călăraşi, de pildă, utemistul Gheorghe Baicu muncind la pregătirea terenului pentru însămînţări, a cuplat două cultivatoare la un singur tractor. In felul acesta, el lucra zilnic peste 28 hectare, în loc de 14 hectare, cît avea norma, asigurînd mai mult teren pentru tractoarele care lucrau la însămînţat, grăbind ritmul însămînţărilor. La însămînţat, utemistul Grigore Nicula de la gospodăria agricolă de stat „Dumitru Marinescu" din raionul Roşiori, regiunea Bucureşti, a format un cuplaj de trei semănători la un tractor. El însămînţa cîte 17—20 hectare pe zi şi chiar mai mult — ceea ce însemna aproape două norme. In numeroase staţiuni de maşini şi tractoare şi în gospodării agricole de stat, tinerii mecanizatori au folosit, tot la însămînţat, cuplaje alcătuite din cultivator, semănătoare şi cîmpuri de grape, iar la arat au ataşat a patra trupiţă plugului „Ilie Pintilie" cu trei brazde mari. La S.M.T. Segarcea, din regiunea Craiova, utemistul Nicolae Cîrstea, cu un plug cu patru brazde a realizat peste 6 hectare în fiecare zi, mărind astfel productivitatea muncii cu peste 50 la sută.

In primăvara aceasta, tinerii mecanizatori au păşit în muncă cu o experienţă bogată în folosirea metodei de cuplare a mai multor maşini agricole la un tractor, experienţă pe care şi-au însuşit-o din anii trecuţi. Valorificînd această experienţă utemistul Nicolae Iacobi de la S.M.T. Biled, regiunea Timişoara, de pildă, lucrează cu trei semănători cuplate la un tractor. Roadele muncii sale sînt apreciate. In fiecare zi el seamănă peste 25 hectare, adică aproape de două ori cît are norma.

Pe aceeaşi tarla unde în anul trecut ara cîte 4 hectare în fiecare zi, tînărul Marin Manoloiu, tractorist la S.M.T. Mircea Vodă din regiunea Constanţa, ară acum cu peste 2 hectare mai mult în fiecare zi. Acum însă el lucrează cu un plug cu 4 brazde. Şi nu-i singurul. La staţiunea de maşini şi tractoare din comuna Valul lui Traian, la 17 pluguri „Ilie Pintilie" cu 3 brazde mari s-a adăugat ce-a de a patra trupiţă, iar în anul acesta se vor transforma în pluguri cu 4 brazde toate plugurile celor 32 tractoare K.D. 35 ale acestei staţiuni. In multe alte staţiuni de maşini şi tractoare ca Peciul Nou-Timişoara, Turnişor-Sibiu, Reghin — Regiunea Autonomă Maghiară etc., — tinerii mecanizatori folosesc cu succes cuplajele de mai multe semănători, cultivatoare sau lucrează cu pluguri cu 4 brazde, grăbind lucrările agricole de primăvară, asigurînd executarea lor în timpii optimi şi în bune condiţiuni agrotehnice.

Folosirea cuplajelor de mai multe maşini agricole la un tractor cît şi adăugirea celei de a patra trupiţe plugului „Ilie Pintilie" cu trei brazde mari în executarea muncilor agricole, măreşte cu mult productivitatea muncii şi duce la folosirea mai completă a capacităţii de lucru a tractorului. De aceea, aplicarea metodei de lucru cu mai multe maşini agricole cuplate la un tractor capătă o importanţă deosebită. Prin productivitatea lor mult sporită — în cea mai mare parte chiar dublă — folosirea cuplajelor dă posibilitatea reducerii cu 30—50 la sută a timpului necesar executării muncilor agricole. Aceasta face ca lucrările agricole să fie executate în timpii optimi şi în bune condiţiuni agrotehnice, să se asigure toate condiţiile necesare obţinerii unor recolte îmbelşugate. Extinderea cuplajelor în toate staţiunile de maşini şi tractoare şi în toate gospodăriile agricole ale statului constituie o sarcină urgentă şi de cea mai mare însemnătate.

Cuplarea de mai multe maşini agricole la un tractor prezintă totodată avantajul realizării de economii. Este limpede că prin fiecare cuplaj se eliberează pentru altă muncă un tractor — cel care ar trebui să tragă a doua maşină agricolă. Folosirea largă a cuplajelor de maşini agricole la un tractor duce deci la eliberarea a tot mai multe tractoare şi folosirea lor în alte munci agricole, sporeşte capacitatea de lucru a S.M.T.-ului şi a gospodăriei agricole de stat respective, la lărgirea mecanizării lucrărilor agricole.

Folosirea cuplajelor de mai multe maşini agricole la un tractor asigură totodată şi o însemnată economie de combustibil. Este cunoscut oricărui tînăr mecanizator că, faţă de productivitatea ridicată pe care o au cuplajele în asemenea cazuri, tractoarele consumă combustibil mai puţin decît se cuvine, înregistrîndu-se o economie de 30—40 la sută.

Economiile, la un loc cu creşterea productivităţii, determină reducerea preţului de cost al lucrărilor agricole efectuate, duc la scăderea preţului la produsele agricole.

Pentru realizarea unor însemnate depăşiri de norme, economii de combustibil, tractoriştii sînt răsplătiţi din plin, primind în fiecare lună salarii cu mult mărite. Este mare numărul tractoriştilor care, în anul trecut sau acum, au primit peste 1.000—1.200 lei în fiecare lună. In primăvara aceasta tînărul tractorist Ioan Ciotea de la S.M.T. Cenei, regiunea Timişoara, de pildă, a primit pentru luna martie un salariu de 1.900 lei.

In anul acesta, muncile agricole de primăvară au început mai tîrziu. Dar însămînţările trebuiesc executate în timpii optimi, pentru a se asigura umiditatea şi celelalte condiţii trebuitoare dezvoltării culturilor. Este deci necesar să depunem toate forţele, să folosim din plin capacitatea de lucru a tractoarelor şi a maşinilor agricole. Cuplarea mai multor maşini agricole la un tractor este calea pe care putem înfăptui această sarcină.

In bătălia pentru folosirea cît mai completă a tehnicii în executarea muncilor agricole, organizaţiile U.T.M. sînt chemate să dea întregul lor sprijin. Ele trebuie să ducă o susţinută muncă în rîndul tinerilor mecanizatori, îndrumîndu-i să folosească cît mai larg cuplajele de mai multe maşini agricole la un tractor în scopul întrebuinţării în întregime a capacităţii de lucru a tractoarelor. Să lămurească tinerilor tractorişti cît de însemnate sînt pentru economia noastră naţională, pentru staţiunea lor şi chiar pentru ei înşişi avantajele pe care le pot obţine lucrînd cu mai multe maşini agricole cuplate la un tractor.

In scopul extinderii folosirii cuplajelor, organizaţiile U.T.M. sînt datoare să ţină, în permanenţă, o strînsă legătură cu conducerile tehnice ale staţiunilor de maşini şi tractoare şi ale gospodăriilor agricole de stat, să cerceteze posibilităţile existente pentru formarea de cuplaje de maşini agricole şi să dea tot ajutorul tinerilor mecanizatori pentru a construi cît mai multe asemenea cuplaje, sau pentru a adăuga a patra trupiţă plugului „Ilie Pintilie".

Bătălia lucrărilor agricole de primăvară se desfăşoară cu tot mai multă intensitate. Pretutindeni oamenii muncii de pe ogoare au pornit să smulgă pămîntului roade cît mai bogate. Să sprijinim cu toate forţele noastre această luptă pentru creşterea bunăstării poporului muncitor.

Săptămîna culturii maghiare

In cadrul Săptămînii culturii maghiare luni după amiază a avut loc în sala mare a Casei Universitarilor din Cluj, o manifestare organizată de filiala Cluj a Societăţii pentru Răspîndirea Ştiinţei şi Culturii.

Cu acest prilej, tovarăşii Ioan Radu, prorector al Universităţii „Victor Babeş" şi Ladislau Banyai, rectorul Universităţii „Bolyai" au vorbit în limbile romînă şi maghiară despre succesele obţinute de poporul maghiar pe tărîmul activităţii culturale şi ştiinţifice, paralel cu dezvoltarea continuă a economiei sale naţionale.

In încheiere a rulat filmul maghiar „Onoare şi glorie".

In seara aceleiaşi zile, pe scena Operei Romîne din localitate a fost prezentată opera „Trubadurul" de Verdi. Tenorul Iozsef Simandi de la Opera de Stat din Budapesta, artist emerit al R.P. Ungare, a cîntat în reprezentaţie, alături de soliştii romîni Ana Roja-Vasiliu, artistă emerită a R.P.R., Gogu Simionescu şi alţii.

Spectacolul s-a bucurat de mult succes.

★

Marţi a sosit în Capitală cunoscutul dirijor maghiar Laszlo Somogyi, maestru emerit al artei din R. P. Ungară, laureat al Premiului Kossuth.

La sosirea sa pe aeroportul Băneasa, dirijorul maghiar a fost salutat de reprezentanţi ai Ministerului Culturii, ai Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea şi ai Filarmonicei de Stat din Bucureşti.

Cu prilejul Săptămînii culturii maghiare, Laszlo Somogyi va dirija o serie de concerte ale orchestrei Filarmonicei de Stat şi orchestrei simfonice Radio.

★

Marţi după amiază a sosit în Oraşul Stalin delegaţia culturală maghiară în frunte cu Ianosi Ferenc prim locţiitor al Ministrului Culturii al R. P. Ungare, care participă la sărbătorirea Săptămînii culturii maghiare.

Pe peronul gării, oaspeţii au fost întîmpinaţi de numeroşi oameni ai muncii, activişti de partid şi de funcţionari ai sfatului popular.

Cuvîntul de bun sosit a fost adresat de secretarul comitetului executiv al sfatului popular al Oraşului Stalin, tov. Sabin Halga.

In numele delegaţiei, a răspuns Ianosi Ferenc.

Seara, membrii delegaţiei au participat la deschiderea Săptămînii filmului maghiar, care a avut loc în sala cinematografului „Maxim Gorchi". Cu acest prilej, a rulat filmul „Zilele mîniei". (Agerpres).

In cinstea zilei de 1 Mai

Să desfăşurăm larg întrecerea în industrie şi agricultură!

★

Minerii se angajează

Şi minerii de la mina „Vulcan" s-au angajat să obţină succese deosebite în cinstea măreţei zile de 1 Mai. Angajamentele care au fost luate sînt expresia dorinţei lor de a da patriei noastre dragi tot mai mult cărbune.

Astfel planul pe luna aprilie va fi îndeplinit cu 101 la sută, iar [illegible] Sviştea de la Lupeni va fi aplicată de cel puţin 36 tehnicieni.

Tot în întîmpinarea zilei de 1 Mai numărul muncitorilor care aplică metodele sovietice va creşte faţă de luna martie cu 3 la sută.

Corespondent
ANATOLIE PANIS

Primele succese

PLOEŞTI (de la corespondentul nostru Puiu Nicolae).

Măreaţa zi de 1 Mai este întîmpinată de muncitorii de la Intreprinderea metalurgică „Macaraua" din Ploeşti cu noi şi noi succese, în lupta pentru a asigura piesele de schimb necesare maşinilor agricole.

Datorită bunei organizări a muncii şi antrenării muncitorilor în întrecerea socialistă, multe repere au fost executate şi trimise înainte de termenul prevăzut bazelor de aprovizionare a S.M.T.-urilor şi G.A.S.-urilor.

Succese însemnate au obţinut brigăzile de tineret din atelierul de strungărie, evidenţiindu-se utemiştii Marin Baldovin, Ion Stracuc şi Nicolae Georgescu. Dorinţa de a întîmpina 1 Mai cu deosebite succese a dat naştere la o nouă şi preţioasă inovaţie. Tinerii frezori Constantin Angelescu şi Vasile Cristache au confecţionat un dispozitiv pentru frezarea plăcilor de cuplare a ambreiajelor la tractoare. Aplicînd această inovaţie, ei au redus cu 50 la sută timpul de lucru la fiecare placă.

Roadele întrecerii socialiste se fac simţite la fiecare loc de muncă. Tinerii de la secţia forje îşi depăşesc tot mai mult normele. Astfel Radu Gheorghe şi echipa sa îşi depăşeşte zilnic norma cu 10 la sută la forjarea pintenilor şi bandajelor pentru tractoare, iar bătrînul fierar Eugen Prodan care execută axe pentru secerători-legători depăşeşte cu 85—90 la sută norma, împreună cu brigada sa.

Datorită elanului muncitorilor, planul pieselor de schimb pentru tractoare I.A.R. a fost depăşit cu 100 la sută.

★ ★

Pentru titlul de „cel mai bun tractorist"

La S. M. T. - Băileşti

Acum cîtva timp la S.M.T. Băileşti din regiunea Craiova a avut loc o adunare generală U.T.M. deschisă, în care s-a discutat iniţiativa tractoristului Stănescu Vasile.

Tractoriştii din acest S.M.T. s-au angajat să depăşească planul de producţie pe anul 1954 cu 30 la sută, să aplice metoda Bunoev la arături şi metoda Bredlik la treerat. De asemenea ei s-au mai angajat să folosească cuplaje de mai multe maşini agricole la un tractor şi să realizeze economii la carburanţi de 10 la sută iar la piesele de schimb de 15 la sută.

Angajamentele tractoriştilor de la S.M.T. Băileşti mai prevăd buna îngrijire a tractoarelor în scopul măririi cu 30 zile a duratei de funcţionare între două reparaţii şi respectarea întocmai a regulilor agrotehnice.

Tineri tractorişti ca Nicolae Petre, Niculescu Ilie, Ioniţă Petre, Barbu Alexandru şi Dascălu Dumitru sînt hotărîţi să se achite cu cinste de sarcinile ce le revin pentru obţinerea unei producţii sporite la hectar, pentru obţinerea titlului de „cel mai bun tractorist".

Corespondent
LULU SOLOMON

La S. M. T. Jugani

Nu este tractorist în staţiune care să nu fi aflat despre chemarea utemistului Vasile Stănescu de la S.M.T. Peciul Nou, regiunea Timişoara. Au citit-o cu toţii, au discutat deseori despre angajamentele pe care şi le-a luat Vasile Stănescu, au chibzuit ce angajamente să-şi ia şi ei alăturîndu-se acestei chemări. Toţi tinerii mecanizatori de la staţiunea de maşini şi tractoare din Jugani, regiunea Iaşi, s-au avîntat în lupta pentru cucerirea titlului de cinste de „cel mai bun tractorist". Tinerii mecanizatori de la S.M.T. Jugani sînt oameni de multă încredere. Cînd spun că fac un lucru, apoi fii sigur că-l îndeplinesc. S-au alăturat chemării pentru titlul de „cel mai bun tractorist"? Apoi au şi pornit să [illegible] printr-o muncă avîntată, bogată în izbînzi, acest titlu de frunte.

Au trecut doar cinci zile de atunci. La brigada a VII-a, tînărul tractorist Nicolae Pintilie, lucrînd pe ogoarele gospodăriei agricole colective „Victoria" din comuna [illegible] de sus, a reuşit să realizeze 31 hantri. Aceasta înseamnă o depăşire cu peste 30 la sută a sarcinilor ce-i revenea. Totodată, el a economisit aproape 30 la sută combustibil.

Realizări frumoase a obţinut şi tînărul tractorist Constantin Popa, tot din brigada a VII-a. La fel ca şi Nicolae Pintilie, Constantin Popa a executat, în cinci zile, 31 hantri, realizînd de asemenea o însemnată economie de combustibil.

Printre tractoriştii fruntaşi, care luptă pentru cucerirea titlului „de cel mai bun tractorist", se numără şi tînărul Gheorghe Păluş, din brigada I-a. El, spre deosebire de Pintilie şi Popa, care lucrează pe tractoare K.D. 35, munceşte pe un tractor I.A.R. 23. Datorită rîvnei sale, îngrijirii deosebite pe care o acordă tractorului şi folosirii din plin a timpului de lucru, a reuşit să realizeze, în aceeaşi perioadă, 29 hantri.

Şi tinerii tractorişti Ioan Petraru, Gheorghe Demeş sau Alexandru Durla se străduiesc să obţină realizări cît mai frumoase, să ajungă fruntaşi. Gheorghe Demeş, lucrînd pe ogoarele întovărăşirii agricole „Gheorghe Doja" le-a ajutat întovărăşiţilor să-şi construiască marcatorul şi le-a arătat practic cum trebuie însămînţat porumbul în cuiburi aşezate în pătrat.

Tinerii mecanizatori nu se mulţumesc însă cu atît. Ei vor ca realizările lor să fie şi mai mari. Mai ales acum, în întîmpinarea zilei de 1 Mai, nu precupeţesc nici eforturi şi nici pricepere pentru a obţine noi izbînzi în desfăşurarea muncilor agricole, în lupta pentru titlul de „cel mai bun tractorist".

Corespondent
NICOLAE STANCIU

★

Aplică metode înaintate

IAŞI. — (de la corespondentul nostru C. Bucur). Pentru obţinerea unor recolte bogate, ţăranii muncitori din comuna Săbăoani, raionul Roman, aplică întocmai regulile agrotehnice.

In toată comuna s-au iarovizat peste 20 de vagoane de cartofi. Ţăranul muncitor Dămoc Dumitru a iarovizat 800 kg. Despre această metodă i-a citit din broşuri şi fiica lui, Cecilia, utemistă, elevă la o şcoală medie din Iaşi.

Dar săbăoanii nu sînt numai buni cultivatori de cartofi. Ei muncesc să obţină două recolte anuale pe acelaşi teren. Astfel, ţăranul muncitor Cojan Ferenţ, după ce recoltează cartofii, pentru a căror plantare a iarovizat acum 600 kg., pe acelaşi teren va răsădi varză. Cojan Ferenţ este şi un bun cultivator de ceapă. El a obţinut exemplare care cîntăresc 500—600 gr.

Toate pregătirile în vederea însămînţărilor sînt terminate şi ţăranii muncitori au pornit chiar să însămînţeze cartofii. Ei zoresc acum tot mai mult însămînţările, străduindu-se ca în întîmpinarea zilei de 1 Mai să obţină succese însemnate în desfăşurarea muncilor de primăvară.

Insămînţează porumbul

ARAD. — (De la corespondenta noastră, Ana Caranfil).

Comuna Vinga se numără printre comunele fruntaşe ale raionului Arad la însămînţările de primăvară. Insămînţatul culturilor din prima epocă a fost terminat în întregime. Pînă la data de 5 aprilie au fost însămînţate 697 hectare cu orz, ovăz, cartofi, mazăre, sfeclă, floarea-soarelui etc.

Pe tabla de onoare a comunei, aşezată în faţa sfatului popular, sînt scrise cu cretă cîteva nume: Pavel Covaci, Ecaterina Kosilcov, Matei Andreica, iar dedesubt o explicaţie: ei au fost primii din comună care au ieşit la însămînţatul porumbului. Ei au pregătit din timp terenul şi au selecţionat şi tratat sămînţa de porumb; respectînd îndrumările tehnicienilor agricoli şi regulile agrotehnice, de îndată ce timpul a fost prielnic au ieşit la însămînţatul porumbului.

Ţăranii muncitori din Vinga grăbesc tot mai mult însămînţările, străduindu-se ca, în întîmpinarea zilei de 1 Mai, să obţină succese şi mai frumoase în lupta pentru asigurarea bunei desfăşurări a lucrărilor agricole.

Moş Tudor şi agrominimul

Venea de la cooperativă, cătrănit, cu sămînţa dihoniei în suflet. Dacă s-ar fi găsit acum Cristea în faţa lui i-ar fi scăpărat cîteva palme de-ar fi văzut toate stelele rotindu-i-se pe dinainte. Pînă la cei 52 de ani ai săi nimeni dintre sătenii de-aici din Tăbărăşti-Buzău nu-i înfruntase cu atîta răutate şi batjocură ca Matei în seara aceea. Se proptise pe picioare înaintea lui şi-i spuse de faţă cu alţii:

— Măi Tudore mă, dacă mezinul tău Cristea a început să-ţi dea poveţe, apăi fă bine şi învaţă-l să-şi şteargă nasul şi să nu se pună la taifas cu oamenii bătrîni.

— Cum? a sărit Tudor ca ars ştiindu-l pe Cristea un băiat aşezat. Ce vrei să spui?

— Iha, se face că nu ştie, spuse Matei celorlalţi şi rîse clătinînd capul într-o parte şi-n alta a compătimire. Ce face?... Iacă se ia la clanţă cu toţi ăştia mai bătrîni. Vrea să-i înveţe cum să lucreze pămîntul. Cică aşa cum au apucat ei din moşi-strămoşi nu-i bine. Mai mare rîsul... Poate că i-ai dat tu gură slobodă?

— Eu? se-nfurie Tudor.

— Tu. Seamănă leit cu tine. Face pe căposul.

— Ba cu mine nu seamănă protestă Tudor. Cu măsa...

— Dacă la tine oul îi mai mare decît găina te priveşte, continuă Matei. Da fă bine şi crapă-i puţinel coaja să nu se mai înfoaie atît. Tot ne spune: „Haideţi la cursurile agrotehnice pe care le ţine agronomul nost..." Ce treabă are el? Noi n-avem nevoie de asta.

— E utemist, vă lămureşte, spuse cineva.

— Să-l lămurească pe tătîne-său.

— Apoi tătîne-său n-are nevoie să se ducă că joacă cum îi cîntă el. D-aia a şi arat primul pămîntul ast-toamnă.

Cîţiva rîseră şi-şi făcură semne cu coatele, ceea ce îl înfurie şi mai mult pe Tudor.

— Eu joc cum cîntă el!? se supără Tudor. Aţi căpiat! — şi ieşi afară, trîntind în urma lui uşa cu zgomot.

Discuţia avută la cooperativă îl supărase peste măsură pe Tudor Oprişan; îl călca parcă pe nervi.

Dădu cu piciorul poarta la o parte şi fără să-şi mai scuture în tindă opincile aşa cum făcea totdeauna, intră în casă. Răsuci nervos fitilul să se facă mai multă lumină şi după ce dădu un ghiont motanului care torcea liniştit lîngă sobă, se trînti pe pat cu mîinile sub căpătîi. Peste puţin timp se ivi şi Alecra, soţia lui, aducînd un ceaun plin cu lapte.

— Ai venit Tudore? întrebă ea mai mult să alunge tăcerea. Bărbatul nu-i răspunse

— Săracii boi, nu-s acasă, aruncă vorbă femeia.

— O să-l aduc eu, scrîşni înfuriat Tudor. L-ai cocoloşit pe Cristea şi acum mă dă de rîsul lumii. Unde-i plecat?

— La agronom. Da ce-ţi veni de căşuni pe băiet? Sau ai băut peste măsură?

— Ce se ţine de capul oamenilor? se răsti Tudor. Şi nici pe mine nu mă lasă în pace. Imi tot împuie capul cu agrominimul ăla. Tătucă fă aşa... Agronomul spune aşa... In cărţi spune aşa... Mă rîde lumea...

— Las' să rîdă dacă nu au altă treabă. Şi mă rog te-a învăţat de rău? sări înţepată Alecra. Adu-ţi aminte anul trecut cu porumbul. Era cît p-aci să faci ca Matei şi să nu-l răreşti la sapa întîi. Dacă nu se ţinea de capul tău, mai scoteai două căruţe bune de pe un pogon?... scoteai tot ca Matei, o căruţă. Maică, măiculiţă ce ciudă i-a fost cînd a văzut că un ogor vecin cu el a dat dublu.

Tudor tăcu adunîndu-şi din nou gîndurile. Se mai potoli. Avea dreptate Alecra. Cum de nu-şi dăduse seama că Matei era pornit? Cînd se apucase să rărească porumbul, Matei rîse de el. „Intorci pe dos ce ai apucat din bătrîni... Să vezi c-o să-ţi iasă mai puţin porumb" i-a spus. Ce i drept nici Tudor nu prea era convins că băiatul lui care-i tot da zor cu agrominimul avea dreptate. Făcuse treaba asta mai mult în silă, dar cînd văzu rezultatul neîncrederea i se risipi. Işi zise: „Ia să fac şi eu după cum se spune la cărţi... Să-l mai ascult pe băiet, să văd ce-o ieşi. De aia îl ascultase în toamnă şi făcuse arătură pentru porumb nu cum făcuse altădată primăvara, ci toamna. Cristea îi spusese întocmai ca un agronom:

— „Prin arătura de toamnă se înmagazinează în ogor cantităţi mari de apă în timpul iernii care asigură dezvoltarea plantelor, chiar dacă nu plouă deajuns. Dacă ari primăvara umezeala din pămînt se pierde prin vînturarea pămîntului, precum şi datorită căldurii de primăvară. Zău tătucă să arăm acum. Aşa fac şi cei de la colectivă..."

Atunci Tudor se făcuse că nu-l ascultă, dar în sinea lui se mira de băietul său căruia îi plăcea atît de mult să înveţe, să citească, şi mai ales să participe la cursurile agrotehnice.

Cînd veni însă timpul aratului de toamnă îi spuse cu nepăsare în glas:

— Ia vezi Cristea poate-i întoarce tu brazdele pe cel ogor, că eu am treabă pe la oraş...

Atît i-a fost lui Cristea că s-a şi apucat de treabă.

Gîndindu-se la toate astea, pe faţă i se ivi un zîmbet. Dacă anul ista se dovedesc învăţămintele pe care le-a primit Cristea bune, o să-i facă pe voie şi o să-l dea mai departe să se facă agronom aşa cum vrea el. Eh! ...agrominimul, agrominimul ista!... Va vedea el ce iese. Şi atunci, să-l vedem noi pe Matei.

★

Un vîntuleţ cald se tîra molcum, topind ultimile rămăşiţe de zăpadă aşezate mai la adăpost de razele soarelui. In curte, Cristea sta de vorbă cu un tînăr mărunţel, cu figura lunguiaţă. Aveau în faţă nişte ghivece cu pămînt în care se zăreau firişoare verzi, plăpînde, abia încolţite.

— Ie-te Neculai... Asta se cheamă încercarea puterii de încolţire a seminţelor. Astea au încolţit... Sămînţa-i bună. In ghiveciul ista n-a încolţit. Sămînţa nu-i bună. Ştiu care-i ştiuletele care a dat boabe proaste. Vezi numărul de pe ghiveci? Numărul ăla îl poartă şi ştiuletele... pe hîrtiuţă. Hîrtiuţa aia prinsă pe el.

Neculai făcu ochii mari.

— Ţ-ţ-ţ-ţ- se minuna el... Aşa zău.

Tudor, tatăl lui Cristea îşi făcea de lucru prin apropiere dar trăgea de zor cu urechea. De treaba asta ştia el bine, îi explicase băietul, dar tare-i plăcea cînd vedea pe altul că se minunează.

— Vrei să-mi ajuţi să aleg seminţele? întrebă Cristea pe Neculai.

— Vreau.

Au adus o cergă. Neculai a luat un ştiulete şi a vrut să cureţe boabele cu un altul.

— Nu aşa. Nu-i bine, l-a oprit Cristea. Boabele trebuiesc culese cu mîna.

Şi pentru că Neculai a ridicat mirat din sprîncene Cristea a început să-i explice:

— In fiecare bob există un colţ, uite-l ăsta, de unde creşte p-ormă porumbul. Dacă-l cureţi aşa, poţi să-l rupi şi nu mai încolţeşte. Dacă-l iei cu mîna, eşti sigur de izbîndă. O să încolţească toate pe ogor, nu aşa cum am văzut pe la alţii... unele răsărite, altele deloc.

Neculai nu-şi mai putu ascunde o exclamaţie de uimire şi admiraţie.

— Măi, măi, dar multe mai ştii tu Cristea. De la agronom hai?

— De la el.

Tudor care auzise discuţia se scărpină în creştetul capului.

— A naibii treabă şi cu „minimul" ăsta murmură el în bărbie. Iaca eu nu ştiam asta cu toţi cei 52 ani ai mei. Şi cîte mai ştie dracul ista de băiet. Oi vedea eu ce ispravă mi-o face.

De-atunci trecuse vreme. Frunza pomilor începea să îngălbenească. Rodul ogoarelor se adunase în hambare. La cooperativă, Tudor Oprişan povestea cîtorva ţărani muncitori cum şi-a lucrat pămîntul.

— Iaca eu, am lăsat obiceiurile vechi la o parte... După carte am făcut... Ce te joci? Agrominimul îi lucru mare. Am arat toamna... Am încercat puterea de încolţire... Ia aşa...

Vru să dea explicaţii mai amănunţite. De aceea scoase din buzunar un creion şi pe spatele pachetului de tutun trase cîteva linii. Ridică ochii şi întîlni privirea lui Matei care apăruse în acel moment în uşă, şi care vroia tocmai să-şi ia tălpăşiţa.

— Hei cumetre, ia fă-te încoa şi nu da dosul.

Matei veni stînjenit, nesigur parcă pe paşii săi.

— Cît porumb ai scos la hectar?

— Apoi cam... 1600.

— De ce minţi? Nevastă-ta mi-a spus 1200.

— 1200... Şi? se oţărî Matei.

— Păi vezi? Dacă te duceai la cursurile agrotehnice scoteai şi tu 1900—2000 cît am scos eu. Şi avem ogoarele vecine.

— Parcă tu te-ai dus?

— Nu m-am dus dar o să mă duc d-acum. Am ascultat ceva din ce spunea băietul şi agronomul... Dar dacă m-oi duce, hei, se schimbă socoteala.

— Mare brînză de fii-tu spuse răutăcios Matei şi ieşi în grabă pe uşă.

Tudor Oprişan rămase descumpănit. Nu ştia ce să mai zică.

— Ce-ţi e şi cu nasul ăsta spuse cineva. Prea îl vîntură Matei în aer şi ieri l-am văzut descusîndu-l pe Cristea cum îi ceia, cum se face cealaltă... Că dacă n-ar vrea să-i dea nişte cărţulii d-alea agricole... Pasă-mi-te nu vrea să se dea bătut în faţa lui tătîne-său. Cînd a auzit că băietul vrea să plece la şcoală să se facă şi el agronom i-a dat cu gura: „Aşa-i, că bine faci măi Cristea... Tu ai cap..."

Tudor Oprişan zîmbi. Inălţîndu-şi statura zise plin de mîndrie în faţa celorlalţi ţărani muncitori.

— Păi n-are cu cine semăna?

. . . .

Se prea poate cititorule, şi astăzi ca şi-n ori care dintre zile, dacă vei avea drum prin Tăbărăştii Buzăului, să-l găseşti pe moş Tudor, întors de la cursurile agrotehnice, buchisind la broşura agrominimului...

VASILE MIHAILESCU

Cronica literară

Romanul „Inimoşii" — o realizare de preţ a literaturii noastre despre pionieri şi şcolari

M. Gafiţa

„Inimoşii" din romanul Gicăi Iuteş sînt cîţiva elevi din clasa a VI-a a şcolii dintr-un orăşel cu industrie siderurgică şi cu un vechi castel feudal. Cititorul identifică repede Hunedoara. In peisajul acesta — dominat de pe deal de vechea cetate (către care se vor îndrepta multe din obiectivele escapadelor făcute de copii) şi luminat din vale de flăcările furnalelor şi oţelăriilor — se desfăşoară o acţiune strînsă, închegată, dezvoltată de autoare pe baza conflictului declanşat de atitudinea pe care o au personajele faţă de o întrecere între cercurile de materii.

„Inimoşii" parcurg un proces de clarificare, de-a lungul căruia ei ajung să se convingă că mult mai importantă şi mai dătătoare de bucurii este victoria unei clase întregi, a colectivului — victoria **tuturor**, obţinută prin eforturi unite — decît a unuia singur sau a unui grup restrîns, dobîndită prin ruperea de colectiv, prin ascunderea de colectiv.

In linii mari, faptele eroilor se grupează în jurul problemei: care dintre cercurile pe materii din şcoală va izbuti să fie întîiul pentru a avea apoi dreptul să propună itinerariul unei excursii la care să participe întreaga clasă pe care o reprezintă. In mod firesc obiectivul care le stă în faţă, solicită pe copii să pună în bătaie toată capacitatea lor de invenţie; imaginaţia lor lucrează cu aprindere pentru a găsi lucruri cît mai interesante. Inclinarea firească a vîrstei spre întîmplări de senzaţie, îi mînă pe unii — exploratorii din cercul de geografie — spre construirea unei colibe ca a eschimoşilor; pe alţii — pasionaţi istorici — îi face să întreprindă o cercetare în catacombele vechiului castel feudal, pe alţii să încerce a construi un motor şi aşa mai departe. E în fiecare din aceste iniţiative ceva de joacă serioasă, în care roadele învăţăturii şi firea fiecărui copil sînt puse cu îndemînare în lumină, de autoare. Copiii aceştia cu astfel de îndeletniciri sînt în mod efectiv şcolari, trăiesc din plin viaţa şcolii, împletind-o cu cea din afara orelor de şcoală. Indrăzneala planurilor lor e legată de siguranţa pe care o au că-şi vor putea pune în aplicare planurile, că străduinţa lor va fi apreciată. Iar atunci cînd socotelile li se încurcă (pentru că eroii n-au ţinut seama în planurile lor de anumite condiţii: de exemplu, ei au construit coliba lor de ghiaţă folosind zidul castelului lucru nepermis la un monument istoric, paznicul fiind deci nevoit să le-o dărîme) — aceste împrejurări devin prilej de adîncire, de îmbogăţire a conflictului, ceea ce sporeşte dramatismul acţiunii. Eroii încep să devină bănuitori, să se suspecteze, ei se frămîntă adînc şi real, lucru care începe să se simtă în activitatea lor şcolară.

Romanul „Inimoşii" de Gica Iuteş este valoros în ce priveşte redarea complexă, veridică, a sufletului copiilor, a modului cum ei se formează, trăsăturile morale noi prinzînd rădăcini tot mai trainice în conştiinţa lor, în luptă cu apucăturile egoiste, individualiste. Impletind activitatea lor şcolară cu viaţa de toate zilele, cartea oferă o oglindă vie a relaţiilor noi, surprinzătoare şi adesea schimbătoare care se stabilesc între aceşti eroi pasionaţi, plini de calităţi şi posibilităţi de dezvoltare.

Cu toate că adesea fac greşeli atît de grave încît şi-ar putea atrage calificativul de „copii răi", eroii centrali ai cărţii îţi devin dragi, pătrunzi în lumea lor lăuntrică, deoarece procesele lor sufleteşti, dezvăluite cu fineţe de scriitoare, sînt pline de autenticitate. Ştefănel Vertea de pildă — personaj către care se îndreaptă în mod special atenţia autoarei — stăpînit de ambiţia ca cercul geografilor să fie fruntaş, ajunge să dea uitării învăţătura (şi tocmai la geografie), încearcă să-şi înşele profesorul, strică ceva din casă, nutreşte în anumite momente sentimente de răzbunare faţă de un coleg cu care se şi ia la bătaie fuge apoi de acasă amărît de toate întîmplările sale, şi aşa mai departe. Alt erou care ocupă un rol principal în desfăşurarea acţiunii cărţii, Iorgu Hurduc, conducător al detaşamentului de pionieri, nu e nici el mai puţin ambiţios cînd e vorba de cercul de istorie; şi faptele sale, chiar dacă nu sînt atît de numeroase, nu-s mai prejos decît cele ale colegului şi concurentului său, Ştefănel. Ambiţia îngustă, spiritul individualist de concurenţă ce apar şi îi duc pe copii pînă aproape de destrămarea colectivului clasei şi al detaşamentului de pionieri, Ştefănel, Iorgu şi ceilalţi eroi, ne devin însă dragi şi îi însoţim cu simpatie de-a lungul celor două sute de pagini ale romanului pentru că vedem limpede motorul creşterii şi dezvoltării lor: lupta între pornirile nechibzuite care-i duc inevitabil la greşeli, şi roadele biruitoare ale educaţiei pe care ei o primesc.

Autoarea ne face să desprindem din paginile cărţii chipurile unor copii care, în general, gîndesc, vorbesc, acţionează conform vîrstei lor, conform capacităţii lor de a înţelege lumea şi viaţa, specifică acestei vîrste. Nu avem în romanul „Inimoşii" nişte schelete înzestrate artificial de autoare cu cravată roşie şi puse să rostească mici lecţiuni din manualele clasei respective, ci avem copii despre care — cu toate greşelile pe care le fac — sîntem deplin convinşi că au un fond sufletesc bun, că în caracterul lor se adîncesc şi cîştigă poziţii importante trăsături morale pozitive, caracteristice micilor vlăstare ce se formează în zilele noastre pretutindeni în ţară.

Sîntem de fapt în faţa unor făpturi care se pregătesc să fie oameni adevăraţi, constructori de mîine ai socialismului. Le ghicim de pe acum îndîrjirea şi capacitatea creatoare. Ne încredinţăm din întreaga evoluţie a personajului în paginile cărţii, că ambiţia lui Ştefănel din egoistă cum e acum, va deveni un stimulent în munca lui de mai tîrziu. Intoarcerea lui acasă, revenirea în mijlocul colectivului pionieresc, exprimă cu plinătate tocmai victoria în conştiinţa lui Ştefănel a noului, a acelor trăsături pozitive care-l vor ajuta să meargă înainte. Calmul lui Iorgu, îndărătnicia lui felul cum ţine — deocamdată anarhic — la prestigiul lui de conducător al detaşamentului de pionieri, la prestigiul de oţelar fruntaş în muncă, al tatălui său — acest calm, această pasiune de a păstra cu demnitate o cinste odată cucerită, sînt semnele unei viitoare personalităţi remarcabile. Spiritul de dreptate al lui Octav Langa, adăugat rîvnei lui de cercetător istoric, ne fac să bănuim un viitor truditor asiduu şi scrupulos într-un domeniu al ştiinţei, după cum întreaga comportare a Tinei Herban concretizată de exemplu în gestul de a dărui colegului (pentru care simte un mugur de dragoste naivă ca la 13 ani) lanterna magică abia primită, ne face să întrezărim un caracter pasionat, gata de jertfă, cu un suflet atît de larg, încît să cuprindă toată lumea.

Sînt cu toţii copii, nişte copii cu o viaţă reală, nu din cei care se hrănesc doar cu untură de peşte şi nu se mişcă decît cu tratate de morală în buzunar. Cu alte cuvinte, sînt chipuri prinse cu naturaleţe şi vioiciune, în manifestări specifice vîrstei şi, mai ales, capabile să traseze liniile dezvoltării lor mai departe. Nu putem afirma cu certitudine, pe baza faptelor din roman dacă în viitor Ştefănel va fi într-adevăr geograf şi explorator sau inginer mecanic, botanist, sau medic; nu putem spune nimic sigur despre Iorgu, dacă va deveni director de întreprindere sau profesor emerit, nici dacă Octav Langa va apuca în adevăr pe drumul cercetărilor ştiinţifice, devenind savant cu renume. Deocamdată cartea ne arată cu pregnanţă că toţi se află în căutare: manifestă pasiuni şi fac promisiuni trecătoare, chiar dacă ei le socot pe fiecare definitive, „cele mai..." etc. Şi nici nu e important, într-o asemenea carte, să ştim acest lucru, să aflăm cu precizie viitoarea profesiune a eroilor de 12—15 ani. Important şi preţios în romanele pentru copii şi tineret este să se desprindă în mod concret, pilduitor, în măsură a educa pe cititor, felul cum pe aceşti eroi societatea noastră îi pregăteşte bine pentru sarcinile importante care vor sta în faţa lor mîine, felul cum se făuresc caractere adevărate, gata să construiască şi să-şi apere construcţiile, viaţa lor şi demnitatea patriei şi poporului; important e să putem vedea de pe acum prefigurate în ei trăsăturile oamenilor de mîine ai socialismului. Din acest punct de vedere trebuie spus că romanul Gicăi Iuteş răspunde în mare măsură pozitiv. Deşi acţiunea lîncezeşte pe alocuri şi cititorul nu mai urmăreşte la fel de interesat peripeţiile conflictului dintre Iorgu şi Ştefănel, deşi autoarea nu pune în destulă lumină rolul unor factori de mare importanţă în formarea caracterelor copiilor — instructorii de pionieri, profesorii, familia, oamenii din jur — totuşi avem o seamă de elemente vii, convingătoare, care ne încredinţează că eroii cărţii, azi copii reali, vor fi mîine oameni adevăraţi, factori activi în societatea pe care o construim. Acesta este meritul cel mai important al romanului, prin aceasta se impun în primul rînd inimoşii săi eroi. Şi cu toate că deocamdată în ei par mai puternice — din cauza raportului numeric, cantitativ — înclinările spre greşeli şi chiar greşelile propriu zise decît realizările, cu toate acestea simţim — şi cartea reliefează cu iscusinţă acest lucru — că treptat cumpăna se pleacă în cealaltă parte, că mai puternice devin pe zi ce trece calităţile lor de viitori cetăţeni ai unei patrii socialiste. Pentru aceasta îi îndrăgim pe eroi, pentru aceasta romanul „Inimoşii" se situează între realizările de preţ ale literaturii noastre despre pionieri şi şcolari.

★

Construcţia romanului „Inimoşii", dispoziţia episoadelor este aleasă în aşa fel, încît să pună mai clar în lumină ideile şi sentimentele pe care autoarea vrea să le sădească în conştiinţa cititorilor ei. Conflictul se declanşează odată cu prima şi se rezolvă la ultima pagină. Cititorul poate parcurge acest proces cu uşurinţă, poate aprecia cu exactitate elementele care vin să grăbească sau să întîrzie deznodămîntul, deci să limpezească sau să complice acţiunea. Romanul „Inimoşii" nu cuprinde episoade inutile, ci doar unele lungite: dizertaţii moralizatoare, strident „educative" (deci neconvingătoare) despre oţel, datoria patriotică, etc., întîrzierea mai îndelungată, necerută de economia lucrării, asupra cîte unei frămîntări a vreunui erou, sau asupra cîte unei scene, — ca scena expediţiei în subteranele castelului, aceea a întîlnirii întîmplătoare cu ciudatul vizitator (care în chip inutil a fost fixată şi într-unul din desenele cărţii) etc. Acestea sînt însă fenomene cu totul secundare în carte şi nu e cazul să insistăm mai mult asupra lor.

Sînt însă alte lipsuri care ţin de slăbiciuni mai generale ale literaturii de acest gen şi care trebuiesc discutate ceva mai amplu.

Este vorba de redarea autentică a factorilor care au un rol activ în educarea copiilor: instructori de pionieri, profesori, familia, oamenii din jur — deci este vorba de sugerarea, prin eroii şi faptele cărţii, a complexului vieţii, în care în mod normal se desfăşoară astăzi viaţa copiilor din ţara noastră.

Cărţile nu trebuie să prezinte această viaţă ca pe o insulă sau excrescenţă. Din păcate, viaţa copiilor din romanul „Inimoşii" se desfăşoară uneori ca o oază ruptă de restul societăţii şi adesea ca o „ieşitură" a ei. Ne referim la elemente cu totul concrete din roman.

Cititorul e foarte neplăcut impresionat să afle că aproape toţi părinţii eroilor nu cunosc cel mai adesea, mai nimic din viaţa copiilor lor la şcoală. Tatăl lui Ştefănel, bătrînul oţelar Iovan Vertea, şi tatăl lui Iorgu, mai tînărul şi mai proaspătul oţelar Ion Hurduc, se interesează despre ceea ce fac fiii lor la şcoală, foarte tîrziu, abia după ce află că copiii lor s-au luat la bătaie.

In aceste cazuri, cel puţin, autoarea a lăsat să se înţeleagă că ea critică astfel de atitudini ale părinţilor faţă de problemele copiilor. Dar în alte cazuri nu există o astfel de intenţie: o mamă, sau o soră mai mare să nu ştie, după ani întregi de şcoală ai copilului sau fratelui, cine îi sînt colegii? **„Stai, stai, ia-o mai încet** — spune mama lui Gyuri Nemeth. **Cine sînt băieţii ăştia, Iorgu, Octav... ?"** (pag. 154), „Am să mă duc să fac cunoştinţă cu instructoarea aceea a voastră. Stela parcă o cheamă", spune aceeaşi mamă ceva mai tîrziu (pag. 223). La fel, sora lui Dinu Enache, nu ştie cine e Iorgu Hurduc, conducătorul detaşamentului din care face parte şi fratele ei (pag. 206); iar cu doctoriţa Herban, mama Tinei, se petrec lucruri asemănătoare, în al şaselea an de cînd fata ei merge la şcoală, timp în care este cu neputinţă să nu-i fi cunoscut colegii, ştiută fiind hărnicia cu care copiii îşi pun părinţii în curent cu evenimentele şi micile lor drame şcolare.

Este clar că autoarea, conştientă de acest neajuns, a căutat întrucîtva să-l estompeze. Trebuie să spunem că există o serie de momente şi împrejurări în care viaţa copiilor apare firesc împletită cu aceea a familiei. Neînţelegerea dintre Iorgu şi Ştefănel se agravează cînd cei doi copii află despre ciocnirile care au avut loc la uzină între părinţii lor, în problema elaborării unor şarje speciale. La fel, raporturile dintre Ştefănel şi bunica sa, redate cu multă îndemînare, pun în relief şi chipul bătrînei (cicălitoare, dar iubindu-şi cu pasiune nepotul) şi caracterul lui Ştefănel. Aceste elemente s-ar fi cerut însă îmbogăţite în carte.

Un lucru în mare măsură asemănător se poate spune despre rolul instructoarei — Stela Mereuţă. Nu e nevoie să mai arătăm importanţa contribuţiei instructorului de pionieri în rezolvarea tuturor problemelor acestora, ajutorul continuu pe care li-l dă, faptul că instructorul le stimulează interesul pentru învăţătură, e la curent cu tot ce fac ei, cu joaca şi cu studiul copiilor pe care-i îndrumă. Evident, aşa face un bun instructor — iar Stela Mereuţă, afirmă autoarea, e dintre aceştia, ca şi înaintaşul ei Şerban David, plecat la studii în Uniunea Sovietică. Din păcate însă, faptele Stelei în paginile cărţii, contribuţia ei la rezolvarea conflictului dintre „inimoşii", la educarea lor, nu ne dau temeiul să o credem pe autoare. Stela nu ne apare ca o elevă mai mare, instructoare, ci în cel mai bun caz ca o pedagogă sau profesoară cam învechită, care lasă pe „ucenicii" ei să se descurce singuri. Ea lansează întrecerea între cercuri afişînd-o în gazeta de perete, dar cum se pregătesc pionierii, ce fac, ce dreg, nu pare a o mai interesa. Din cînd în cînd îi dojeneşte — aceasta în loc de critică — şi gata. Ba chiar reiese, că în împrejurări cînd i se cerea concret un sprijin, a refuzat să-l dea: **„Nu mai ştiam încotro să apucăm** — îi scriu pionierii lui Şerban David. Cît o priveşte pe **Stela, ea s-a spălat pe mîini... O, nu sînteţi în stare să hotărîţi singuri o problemă a detaşamentului?"**

Aceasta nu e o „tactică" a instructoarei, ci e linia ei de conduită, apreciată de autoare ca pozitivă: aceea de „neintervenţie" în treburile pionierilor. Dacă Gica Iuteş a avut intenţia să sugereze subtilitatea muncii de îndrumare a instructoarei, care trebuie într-adevăr să se preocupe de desfăşurarea cît mai largă a iniţiativei pionierilor, apoi a rămas numai la stadiul intenţiei. Stela nu apare ca un exemplu viu de instructor de pionieri.

Dar dacă familia şi instructoarea de pionieri nu se ocupă în destul de şcolari, poate fac acest lucru profesorii? Şi mai puţin! Un singur profesor e pomenit ceva mai cu stăruinţă — cel de geografie; odată cînd se arată că a insuflat copiilor dragostea pentru acest obiect de studiu, şi altădată ca diriginte, cînd în faţa unei încercări neizbutite de fraudă, din partea elevilor (Dinu Enache încearcă să-i transmită pe ascuns lui Ştefănel, răspunsurile), el e atît de mîhnit, încît părăseşte clasa, fără să mai aibă după aceea — ca şi pînă atunci, — vreo înrîurire cît de cît sensibilă asupra lor. Restul şcolii — nu numai profesorii, dar nici elevii altor clase — nu par a mai exista în şcoala unde Iorgu, Ştefănel, Octav, Gyuri, Tina etc., devin în felul acesta centrul lumii. Cu atît mai mult era necesar să apară şi profesori şi elevi în acţiune, cu cît nu se poate imagina desfăşurarea activităţii cercurilor pe materii ale şcolarilor — adică tocmai elementul în jurul căruia se declanşează conflictul cărţii — fără participarea directă sau indirectă a membrilor corpului didactic.

Departe de a pretinde oglindirea amănunţită obligatorie în orice carte pentru copii a celor trei elemente esenţiale care conlucrează în scopul educării pionierilor: şcoala, familia şi organizaţia de pionieri — trebuie totuşi arătate scăderile serioase manifestate pe acest tărîm în romanul „Inimoşii", scăderi care constituie o lipsă mai generală, a multora din cărţile noastre pentru copii.

Cauza acestei deficienţe o vedem în aceea că încă predomină la unii scriitori înclinarea spre descrierea poznelor copilăreşti, pentru care ei găsesc modele în literatura din trecut, spre înfăţişarea „eternului" copilăriei. Autorii unor astfel de cărţi nu dovedesc încă o cunoaştere decît sub aspectul informaţiei, al documentării „turistice" asupra vieţii de azi a pionierului în complexul realităţilor noastre. De unde şi rezultatul firesc că viaţa copiilor apare uneori ca un adaus la viaţa oamenilor maturi. De unde şi cele două greşeli principale în cărţile despre şi pentru copiii de această vîrstă: sau eroii-copii sînt mai ales nişte copii-eterni, în centrul acţiunii stînd poznele, isprăvile lor — sau copiii sînt puşi să rezolve singuri, în locul oamenilor mari, probleme care nu sînt compatibile cu vîrsta şi priceperea lor, cum ar fi strînsul unei recolte înaintea unei furtuni, realizarea vreunei inovaţii oarecare etc. In primul caz viaţa copiilor devine un adaos, o lipitură la viaţa întregii societăţi, în al doilea caz, societatea pare a nu se putea dezvolta fără intervenţia directă a copiilor, în treburi care nu sînt de resortul lor.

Romanul Gicăi Iuteş aduce o valoroasă contribuţie la zugrăvirea procesului de făurire a caracterelor ferme ale copiilor patriei noastre. Dar o face într-o măsură mai mică decît aceea pe care aveam dreptul să i-o cerem scriitoarei, care vădeşte talent şi iscusinţă în conturarea unor copii plini de viaţă, în redarea expresivă a comportării lor. (Cu acest prilej vrem să mai spunem că, dacă în timpul lecturii, cititorul trece mai uşor peste numeroasele platitudini şi retorisme în exprimare, nu acelaşi lucru se întîmplă cu neglijenţele şi expresiile forţate care uneori devin supărătoare: „Stela scornise adunarea" (pag. 20); gîndurile copiilor stau „după frunte" (pag. 62); o fată întîmpină pe alta „sub cununa părului ei blond şi ciufulit" (pag. 210); o mamă se miră de fata ei: „ce te găseşte?" (pag. 220) etc.

Şi încadrarea firească a eroilor în complexul vieţii sociale şi puritatea, frumuseţea limbii literare, sînt lucruri de care autoarea trebuie să ţină neapărat seama în scrierile ei viitoare, pe care cititorii le aşteaptă cu încredere, de vreme ce în „Inimoşii" ei au putut găsi chipuri pe care să le poată îndrăgi şi din ale căror fapte şi păţanii să înveţe lucruri bune.

Corespondenţii sesizează — organele de stat iau măsuri

După fapte şi răsplată

„Unul din principiile de bază în aplicarea cu succes a metodei de reparaţii pe ansamble a tractoarelor este buna organizare a muncii şi repartizarea oamenilor în raport cu calificarea lor. De asemenea, munca de reparaţii constituie un bun prilej de ridicare a nivelului profesional de îmbunătăţire a cunoaşterii tuturor pieselor unei maşini".

Astfel îşi începea scrisoarea trimisă redacţiei noastre un corespondent voluntar. El îşi continua scrisoarea arătînd, că conducerea gospodăriei agricole de stat din Dragalina nu ţine seama de importanţa reparaţiilor pe ansamble. Din cauza aceasta, există o serie de lipsuri serioase în munca conducerii, lipsuri care s-au răsfrînt şi asupra muncii întregii gospodării.

Astfel, în cadrul sectorului mecanic, de care răspunde Gh. Lazăr mecanic şef, munca în campania de reparaţii a uneltelor şi maşinilor agricole a fost mult tărăgănată, fapt care a dus la neîndeplinirea în termen a lucrărilor campaniei precum şi a planului de reparaţii. Gh. Lazăr, pe lîngă faptul că nu a ţinut seama de propunerile tractoriştilor de a fi împărţiţi în mod just pe diferitele specialităţi, nu le-a creat nici condiţiile necesare de muncă şi de trai. De asemenea, cînd tractoriştii vin să-i ceară diverse piese sau vreo lămurire, el se răsteşte şi le adresează cuvinte jignitoare.

Aceste atitudini au avut şi urmări. O parte din tractorişti, în majoritate utemişti, au început să umble fără rost de la atelier la dormitor şi de aici la bucătărie. Aceasta a fost şi o urmare a faptului că mecanicul şef subapreciază posibilităţile tinerilor afirmînd că nu sînt capabili. In schimb, el a angajat oameni din sat, cu origine nesănătoasă, încadrîndu-i în echipele de reparaţii, dar fără ca aceştia să fie într-adevăr „capabili". O altă manifestare a acestei atitudini este şi repartizarea tinerilor în munci necorespunzătoare calificării lor. Astfel, el a repartizat pe tov. Sebastian Ion ca distribuitor la depozitul de carburanţi, iar pe alţii să facă curăţenie prin atelier sau să care zăpadă, deşi aceştia au fost fruntaşi în campaniile trecute.

Toate aceste lucruri scot în evidenţă condamnabila nepăsare faţă de muncă a acestui mecanic şef, fost primar, reacţionar.

Nu este de mirare că acest mecanic şef, îşi face de cap în gospodărie. Vorba ceea: unde nu-i cap, vai de picioare. Deşi este conştient de lipsurile din gospodărie şi de atitudinea condamnabilă manifestată de Lazăr Gh., directorul GAS Dragalina, tov. Minache Bănică, se mulţumeşte cu această stare de lucruri. Tov. director nu-l trage la răspundere şi nu controlează activitatea acestuia. De asemenea, el nu se preocupă să rezolve nici problemele personale ale muncitorilor şi să le creeze condiţii mai bune de trai.

Se pare dealtfel, că tov. Bănică Minache este depăşit oarecum de evenimente, nu studiază, fapt care îl face să nu-şi poată duce la îndeplinire sarcinile ce-i revin în această muncă. Aceasta duce şi la pierderea prestigiului şi autorităţii sale în faţa muncitorilor.

Dar lucrurile nu se termină aici. Pornind pe urmele şefilor, nu se putea lăsa mai prejos nici şeful contabil, Leonida Nicolau, un element necinstit, căsătorit cu o fiică de chiabur. Profitînd de slăbiciunea şi lipsa de vigilenţă a directorului el a semnat state de salarii în care a trecut oameni ce nu munceau în gospodărie. In schimb, el refuza să aprobe sumele necesare cumpărării materialelor în vederea bunei desfăşurări a muncii în gospodărie.

De astfel de atitudini nejuste s-au făcut vinovaţi atît magazinerul, cît şi cantinierul.

Redacţia noastră a trimis această scrisoare organelor competente, care, cercetînd pe teren cele semnalate, au confirmat întru totul relatările făcute de corespondentul nostru voluntar.

Pentru lichidarea acestor lipsuri au fost luate următoarele măsuri: Lazăr Gheorghe a fost destituit din postul de mecanic şef, iar directorul Bănică Minache, în urma lipsurilor constatate în GAS Dragalina, a fost dat în judecată. De asemenea şi magazinerului i s-au întocmit acte de dare în judecată. In ce priveşte şeful contabil şi cantinierul s-au făcut de asemenea propuneri ca ei să fie scoşi din muncă.

Frumoasă este munca de îngrijitor de animale! Un crescător de vite trebuie să-şi iubească profesia şi să ştie să folosească metode zootehnice înaintate în îngrijirea animalelor. Pentru ridicarea continuă a bunăstării poporului muncitor sînt necesare tot mai multe produse animale, un şeptel bogat şi de calitate, iar crescătorii de animale trebuie să se pricează să facă faţă acestor sarcini trasate de partid şi guvern.

Utemistul Vasile Scurtu este îngrijitor de viţei la gospodăria agricolă de stat din Săcueni, raionul Roman. Are sub îngrijirea sa 25 viţei. Şi după cum se vede în fotografie, este mulţumit de munca lui, este vesel. Are şi de ce. La viţeii pe care-i îngrijeşte, el obţine un spor însemnat de greutate vie, depăşind indicii de plan. Astfel la 6 viţei el a reuşit să obţină un spor de 900 gr. în fiecare zi în loc de 550 gr., cît prevede normativul.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Din activitatea cîtorva şcoli profesionale

In multe şcoli profesionale din regiunea Ploeşti se desfăşoară o activitate intensă, cu un conţinut bogat. Succesele obţinute în ultima vreme, sînt cît se poate de grăitoare. Mulţi dintre elevi şi mai ales elevii din anul II şi III care vor păşi anul acesta pe porţile întreprinderilor, au dovedit prin lucrările practice executate pînă acum, o bună pregătire profesională. Iată de pildă pe eleva Duţu Alexandrina de la Şcoala profesională nr. 1-Cîmpina. E în anul III şi a învăţat meseria de ajustor. Ea depăşeşte regulat norma cu 140-150 la sută, şi în afară de lucrările executate la banc, manifestă un deosebit interes pentru maşina de rabotat cu cuţit alergător. Sfioasă la început şi cu puţină încredere în forţele ei, eleva Duţu este astăzi printre cele mai bune eleve din şcoală iar mîine va fi o muncitoare bine pregătită în întreprindere.

Cu mult interes, iniţiativă şi spirit de răspundere lucrează şi elevul Dinu Cornel, mecanic auto. El a studiat minuţios metoda Voroşin, o aplică cu succes şi obţine realizări grăitoare în producţie. Elevul Dinu a reuşit cu puţină vreme în urmă lucrînd la confecţionarea echerului cu talpă, să depăşească norma cu 222 la sută. Există la şcoala nr. 1 Cîmpina o întrecere vie între elevi pentru a da produse de calitate mai bună. Dorinţa de a realiza cît mai frumos o piesă, frămîntă pe fiecare elev în parte.

Succese asemănătoare s-au obţinut şi la Şcoala profesională Sinaia. Aici era pe primul pătrar o situaţie slabă la învăţătură. Munca intensă şi chibzuită dusă de corpul didactic sprijinit de comitetul organizaţiei de bază U.T.M. a dus la îmbunătăţirea simţitoare a situaţiei. Şcoala are acum clase fără corijenţi. Mulţi elevi din şcoală, ca Andrei Ioan, Văcaru Constantin, Oancea Gheorghe, P. Muscalu, au de la începutul anului şi pînă acum numai medii de 5.

Dar în şcolile noastre profesionale există pe lîngă învăţămîntul teoretic şi practic şi o bogată activitate extraşcolară. In această privinţă Şcoala profesională nr. 2 Buzău se situează în fruntea celorlalte şcoli, avînd deosebite realizări în cadrul activităţii extraşcolare. Şcoala are un plan bine întocmit, în aşa fel, încît activitatea extraşcolară să se subordoneze de fapt, programului de învăţămînt teoretic şi practic. O deosebită grijă, s-a acordat în această şcoală activităţii cultural-artistice.

Profesorii de educaţie fizică şi limba romînă din şcoală şi-au dat în mod deosebit concursul pentru formarea unei echipe cultural-artistice. Alegerea elevilor care să facă parte din echipă, s-a făcut cu multă atenţie. Astăzi echipa are un număr mare de elevi şi pregăteşte un bogat program artistic. Echipa a avut şi pînă acum o rodnică activitate. In cadrul manifestărilor date pînă în prezent s-au distins în mod deosebit elevii Minulescu Constanţa, Stroe Polixenia şi Călugăru Ilie din anul II.

Elevii şcolilor noastre profesionale iubesc mult atît învăţătura, care îi ajută să devină muncitori pricepuţi, cît şi muzica, dansul, poezia.

Corespondent
C. STANCU

O fiică a poporului hantî

A. Rojnov

In mijlocul grupului de excursionişti mergea o femeie de statură nu prea înaltă. Femeia se uita la zidul Kremlinului, la clădirile care se înălţau spre cer ca nişte giganţi albi.

Elena Mihailovna a stat mult timp în faţa unei vitrine; privirile îi fuseseră atrase de un „şah" — o haină de blană pe care o poartă femeile micului popor hanti; poporul acesta trăieşte departe, la nord, pe malurile fluviului Obi. Această îmbrăcăminte făcută din blăni de ren i-a amintit de ţinutul ei natal, copilăria.

...De-a lungul fluviului Obi pluteşte o barcă de pescar. La cîrmă şade o fată cu cosiţe negre. La proră ţinînd pregătite năvoadele stă fumînd din lulea tatăl fetei, pescarul şi vînătorul Mihail Sagandukov. Iată-l că ridică mîna, apoi începe să arunce năvodul în apă. La un semn al tatălui, fata întoarce cu dibăcie barca de-a curmezişul fluviului.

— Bine ar fi să pescuiască cît mai mulţi peşti! La aceasta visa întotdeauna Mihail Sagandukov, care a brăzdat cu barca sa nu numai tot cursul fluviului Obi ci şi apele afluenţilor săi. Un pescuit bogat înseamnă veselie. Insă cînd nu poţi prinde peşte trebuie să ridici corturile şi să pleci la vînat în adîncul taigăi nordice. Şi nu rareori mica Lena auzea cîntecele triste ale pescarilor, care se întorceau de la pescuit cu barca goală. Lena îşi amintea bine şi de drumurile prin taigă. Săniile trase de reni alunecau repede pe zăpadă. Işi petreceau noaptea în cort sau chiar pe zăpada pe care aşterneau o piele de ren. Incă din anii copilăriei, Elena Sagandukova şi-a dat seama cît de grea era viaţa micului ei popor. Inainte de revoluţie, ei nu erau nici măcar consideraţi oameni. Deosebit de grea era soarta femeilor din neamul hantî. După vechile obiceiuri, femeia nu avea voie să şadă alături de un bărbat, să-şi atîrne hainele sale lîngă ale lui. Femeile năşteau în corturi neîncălzite, lipsite de orice ajutor.

Elena Sagandukova a crescut în vremuri fericite. Statul Sovietic a dat popoarelor nordului posibilitatea să ducă o viaţă nouă. In ţinutul acesta în care poporul nu citea cărţi, nu avea un alfabet propriu, au început să apară şcoli.

Lena s-a simţit atrasă de medicină încă din copilărie. Intr-o zi, un vecin de al lor a fost adus de la vînătoare aproape zdrobit de un urs. Din fericire, pe atunci era în trecere prin satele lor un doctor rus. Fata se uita cu respiraţia tăiată cum omul acela venit de departe, scoate dintr-o valiză nişte instrumente strălucitoare şi începe să facă operaţia. Lena îi ajuta medicului ţinînd un lighian cu apă fierbinte. Viaţa bătrînului vînător a fost salvată. El nu numai că s-a însănătoşit, dar a început să meargă din nou la vînătoare.

— Emas dohtur (bun doctor) — spunea cu recunoştinţă vînătorul despre medicul acela. Şi încă atunci, în sufletul de copil al fetei a prins rădăcini dorinţa să devină medic şi să merite recunoştinţa poporului. Lena l-a rugat pe tatăl său să o trimită la şcoală.

Au trecut şapte ani. Tatăl ei aştepta ca Lena să se întoarcă acasă, să pornească din nou cu ea în barcă la pescuit sau la vînătoare în taigă. Dar Lena a plecat la Hantî-Mansiisc şi a intrat acolo la şcoala de felceri şi moaşe.

...Fetele aşteptau tăcute să înceapă lecţia în clasă. Ele se adunaseră aici din diferite localităţi ale districtului naţional Hantî-Mansiisc. Cît de mirată a fost Lena cînd în clasă a intrat acelaşi doctor rus, care îl salvase cîndva pe bătrînul vînător vecinul ei. Medicul Pavel Andreevici Şirobokov şi-a dedicat mulţi ani din viaţă muncii în mijlocul poporului hanti. Doctorul a recunoscut-o îndată pe mica lui asistentă.

— Ce, vrei să te faci felcer? o întrebă el cu blîndeţe.

— Nu, vreau să fiu medic — îi răspunse fata cu o voce plină de hotărîre.

In Hantî—Mansiisc, Lena se împrieteni cu Hionia Puhlevkova, tot o fată de pescar vînător, dar dintr-o altă localitate a districtului. Hionia studia la şcoala pedagogică şi visa să devină profesoară.

Dar iată că Lena a absolvit şcoala de felceri şi a fost numită la Iurtî-Protocinîe, unul din cele mai frumoase locuri din districtul Hantî-Mansiisc. Timp de trei ani ea a lucrat aici ca felcer. Pornea prin taigă cu sania trasă de reni, pe la casele vînătorilor, de multe ori pleca cu barca la pescari, le dădea ajutor medical, îi sfătuia cum să îşi îngrijească sănătatea.

In districtul naţional Hantî—Mansiisc se petreceau mari transformări se construiau întreprinderi industriale şi se clădeau pentru popor şcoli, spitale, centre sanitare. Oamenii care fuseseră nomazi timp de veacuri treceau la o viaţă stabilă. Pescarii şi vînătorii se instalau în case luminoase de lemn. Se schimbaseră multe şi în viaţa familiei Sagandukov. Tatăl Lenei era acum preşedintele unui colhoz de pescari.

Ţinutul natal avea nevoie acum de medici proprii. De aceea, Elena Mihailovna plecă la Omsk pentru a-şi începe studiile la institutul de medicină. După cinci ani, ea se întoarse din nou la Hantî-Mansiisc şi începu să lucreze la spitalul districtului, sub conducerea vechiului său prieten, doctorul Şirobokov. Elena era fericită. Visul ei se împlinise terminase institutul de medicină şi devenise chirurg. Dar aceasta nu era numai bucuria ei. Intregul popor hantî se mîndrea cu primul său medic. Elena Mihailovna a fost aleasă deputat în sovietul districtului.

.. Cabinetul şefului secţiei sănătăţii publice a sovietului districtului. La birou stă Elena Mihailovna. Tinerei doctoriţe i s-a încredinţat o funcţie însemnată şi ea îşi dă silinţa să îndreptăţească încrederea pe care i-a acordat-o poporul.

In cabinet atîrnă harta districtului. Suprafaţa lui este atît de mare, încît ar încăpea pe ea cîteva state europene. Şi pe acest întins pămînt, pe care înainte rătăceau din loc în loc oamenii poporului hantî — ameninţat atunci cu dispariţia din cauza foametei şi bolilor — acum înfloreşte viaţa nouă. Semnele colorate de pe hartă ne vorbesc despre creşterea numărului întreprinderilor industriale, al şcolilor şi spitalelor. In ţinutul în care nu exista înainte nici un medic, s-au deschis şase spitale raionale şi în fiecare localitate există cîte un centru sanitar. In district există două staţiuni de aviaţie sanitară. Elena Sagandukova călătoreşte de la un spital la altul, vizitează unul după altul centrele sanitare, dă ajutor instituţiilor medicale la organizarea muncii, la popularizarea cunoştinţelor medicale.

Odată, în capitala districtului a sosit o telegramă dintr-o localitate îndepărtată din taigă: un preşedinte de colhoz fusese grav rănit în pădure, la vînătoare. In acest timp, toţi chirurgii erau în deplasare. Atunci, Elena Mihailovna a plecat cu avionul sanitar la colhozul acela îndepărtat. Timpul începu să se schimbe, se porni o ninsoare deasă. Totuşi Sagandukova îi spuse pilotului să continue zborul. Aterizară cu bine. Operaţia făcută de Sagandukova salvă de la moarte rănitul care pierduse mult sînge. Cînd Elena Mihailovna se pregătea să se urce în avion pentru a merge acasă, tatăl rănitului, un vînător bătrîn, îi strînse cu căldură mîna şi spuse din suflet:

— Bun doctor!

Fiica pescarului din neamul hantî era fericită.

. Şi iată că acum, ea se află la Moscova. Impreună cu Elena Mihailovna a sosit în capitală şi Pavel Andreevici Şirobokov, care lucrează acum în calitate de medic-şef la spitalul districtului. Ei au luat parte la consfătuirea personalului medical din nordul îndepărtat.

In haine de primăvară

BAIA-MARE (De la trimisul nostru).

In Baia-Mare covorul primăverii s-a aşternut peste întinsul cîmpiilor, pe poalele dealurilor, în grădini şi parcuri. Anul acesta oraşul va fi mai frumos. Parcurile vechi vor fi reamenajate. Vor apare solare noi. Iată, în centrul oraşului în faţa unei vitrine s-a strîns un grup de tineri. Privesc macheta parcului de cultură şi odihnă „Gheorghi Dimitrov". Va fi complect reamenajat. Aproape de mijlocul parcului se va găsi teatrul în aer liber. Pe mulţi dintre tinerii care trec şi privesc această machetă îi poţi vedea aproape zilnic muncind la amenajarea parcului. Tineretul acestui oraş s-a angajat ca în cinstea lui 1 Mai să termine parcul. Şi ei sînt hotărîţi să-şi îndeplinească angajamentul. Pînă acum au lucrat la amenajarea parcului de odihnă şi a diferitelor solare din oraş, peste 1600 de tineri. Elevii şcolii profesionale chimice, ai şcolii medii tehnice chimice, tinerii muncitori de la „Ferneziu" şi de la întreprinderea „Cloşca" muncesc cot la cot pentru realizarea angajamentului lor. Cu toţii sînt animaţi de aceeaşi dorinţă: sărbătoarea primăverii, sărbătoarea tuturor oamenilor muncii, să găsească oraşul lor, aşezat la poalele munţilor, îmbrăcat în haină de sărbătoare.

Viața U. T. M.

Să mobilizăm tineretul în lupta pentru creșterea producției agricole

— Pe marginea conferinței organizației raionale U.T.M Hațeg —

La conferința organizației raionale U.T.M. Hațeg, majoritatea delegaților au fost reprezentanți ai organizațiilor de bază U.T.M. de la sate. Darea de seamă a comitetului raional U.T.M. și discuțiile au fost axate în jurul activității comitetului raional U.T.M., în vederea îndeplinirii recentelor hotărîri ale partidului și guvernului cu privire la sporirea producției agricole, pentru creșterea bunăstării poporului nostru.

Sînt multe organizații de bază care au obținut rezultate frumoase în această direcție. Astfel, utemiștii Todoni Riza și Iosivani Titu din G.A.C. Ostrov, în tot timpul muncilor agricole, au fost fruntași. In prezent sînt printre primii care au ieșit la însămînțările de primăvară. Rezultate frumoase în munca de organizație și în muncile agricole de primăvară au obținut și utemiștii din organizațiile de bază U.T.M. din G.A.C. Pestenița, cei din satele Sălașul de Sus, Sarmisegetuza, Bretea, Berthelot și altele.

O contribuție însemnată au adus utemiștii și tinerii din raionul Hațeg la dezvoltarea șeptelului și la contractările de animale. Printre cei care au contractat cu statul îngrășarea animalelor, se află și mulți utemiști și tineri din raionul Hațeg, ca de pildă utemistul Mitincă Iosif care a contractat o pereche de boi.

Meseria creșterii de animale este îmbrățișată cu mult drag de mulți utemiști și tineri din raionul Hațeg. Astfel, utemiștii Cărnăiciuc I. Ioan și Stoian Marin din satul Valea Dalji, Drăgan Petre din satul Balomir și alții sînt exemplu în îngrijirea animalelor. Totodată ei sînt printre primii care au ieșit la arat.

Delegații care au luat cuvîntul au discutat cu mult simț de răspundere laturile negative ce s-au manifestat în munca comitetului raional și a aparatului său în această direcție.

Tovarășul Necanii Ioan a criticat aspru comitetul raional pentru munca formală dusă în organizațiile de bază U.T.M. El a criticat lipsurile tovarășilor Clintonii și Brăteanu Gheorghe, instructori ai comitetului raional, care în munca lor practică pe teren n-au ajutat organizațiile de bază să desfășoare o activitate plină de conținut.

Conferința a constatat că slabul ajutor acordat organizațiilor de bază U.T.M. de la sate este determinat în primul rînd de faptul că biroul comitetului raional în frunte cu tovarășul Balaș Ștefan, prim secretar, nu a depus efort pentru o instruire temeinică a aparatului raional cu privire la problemele legate de muncile agricole. De asemenea, hotărîrile partidului și guvernului nu s-au studiat în mod temeinic de către activul raional.

Datorită lipsei de organizare a controlului, mai multe organizații au fost lipsite de ajutor, timp foarte îndelungat. Delegatul Băraru Iacob din satul Fizești, a criticat comitetul raional U.T.M. pentru faptul ca în timp de un an, numai o singură dată au fost vizitați de un activist al comitetului raional.

Conferința a constatat mari lipsuri în domeniul educației comuniste a tineretului de la sate. Multe cercuri politice sînt în urmă cu 7—10 lecții, iar altele și-au încetat complet activitatea. De pildă la cercul politic pentru începători din satul Cîrnești s-au predat numai trei lecții — și acestea la un nivel foarte scăzut, iar în satul Balomir deabia în cursul lunii martie, s-a predat prima lecție.

Față de învățămîntul politic ca și în general față de problema educației, întregul comitet raional U.T.M. a avut o atitudine nejustă. Conferința a constatat că numărul de 396 utemiști și tineri încadrați în învățămîntul politic de organizație este mic față de numărul tinerilor din raionul Hațeg.

O mare vină pentru situația slabă în care se află învățămîntul politic, o poartă tovarășul Fåru Ioan, fost secretar al comitetului raional, care nu a antrenat întreg activul raional să se preocupe de această problemă. Și aceasta a făcut ca unii activiști ai comitetului raional, ca tov. Brăteanu Gh. și alții, să nu acorde importanță învățămîntului politic, ocolind această problemă.

Tovarășul Gașpar, în cuvîntul său a arătat că comitetul raional U.T.M. nu s-a ocupat de tinerii neîncadrați în organizație, ceea ce a dus la mari lipsuri în primirea de noi membri în U.T.M., în special din rîndul fetelor. Lipsurile manifestate în activitatea comitetului și biroului raional U.T.M se datoresc în mare parte faptului că nu s-a respectat principiul conducerii colective.

Tovarășul Balaș Ștefan, prim secretar al comitetului raional, în loc să controleze și să tragă la răspundere activiștii aparatului raional, s-a transformat într-un fel de instructor al comitetului raional. In general membrii comitetului raional, datorită slabei lor activități, n-au fost exemplu în fața activiștilor și a utemiștilor.

După dezbateri, conferința a luat o hotărîre care prevede o serie de măsuri concrete, menite să contribuie la mobilizarea utemiștilor și a tinerilor din raionul Hațeg în lupta pentru creșterea producției agricole, pentru dezvoltarea șeptelului și înființarea de noi întovărășiri și gospodării agricole colective.

IUGA IOAN
instructor al comitetului regional U.T.M.
Hunedoara

In anii puterii populare, în țara noastră a luat ființă pentru prima dată un institut de cercetări textile, pielărie și cauciuc.

In fotografie: inginerul Adolf Spiegel împreună cu tovarășul Covaci Ladislau cercetează rezultatele amestecurilor colorate pentru noi modele de cizme de cauciuc.

In ajutorul participanților la concurs

Cum mă orientez pe teren

Să scrii o corespondență unui ziar nu este chiar așa de greu cum li se pare unora la început. Ba dimpotrivă, cînd știi despre ce scrii și cînd ai toate datele adunate, atunci este ușor. Da, să ai toate datele adunate — dar tocmai lucrul acesta este mai greu. Pentru noi, corespondenții voluntari, culegerea datelor este lucrul cel mai important dar și cel mai greu. Aceasta cere corespondentului priceperea în a se orienta pe teren, în a ști cum să se poarte cu oamenii pentru a se apropia de ei și a afla problemele de care are nevoie pentru redactarea corespondenței.

Experiența mea de corespondent voluntar m-a învățat că „pe teren" trebuie să ai o bună conduită, să fii pildă oamenilor în mijlocul cărora te afli sau despre care vrei să scrii. Este necesar, de asemenea, să te apropii ca un tovarăș, cu căldură și modestie de oameni, discutînd cu ei nu numai despre problema care te interesează ca „corespondent" ci cunoscînd cît mai amănunțit munca lor, nevoile lor. Aceasta îl va face pe corespondentul voluntar iubit de acești oameni, îl va apropia de ei. Căpătînd încrederea lor, ei îi vor vorbi cu plăcere despre tot ceea ce îi interesează, vor deveni pentru corespondent colaboratorii cei mai prețioși, informîndu-l de unele realizări de seamă înfăptuite, sezisîndu-i unele lipsuri care frînează munca lor sau ajutîndu-l la descoperirea și demascarea unor elemente înapoiate, birocrate sau dușmănoase, care prin diferite acțiuni pun piedici mersului nostru înainte.

Cum îmi culeg datele? Pentru a oglindi concret și cu cît mai multe date, ieșiri în care se desfășoară acțiunea — cum muncește, de pildă, o brigadă de tractoriști sau o brigadă de cîmp, — merg și stau cîtăva vreme în mijlocul brigăzii respective. Aceasta îmi dă posibilitatea să cunosc bine munca brigăzii în ansamblu, să văd cum muncesc viitorii „eroi" ai articolului meu, și în același timp să „prind" și unele „fapte de viață". De discutat, discut mai ales cu oamenii despre care vreau să scriu, despre toate problemele care-i frămîntă pe ei, dar cu mai multă atenție și mai pe larg despre problemele care mă interesează. Niciodată însă nu mă mulțumesc numai cu aceste discuții. Vorbesc apoi și cu tovarăși de muncă de ai lor despre aceleași probleme. Și, de cele mai multe ori, obțin completări foarte prețioase pentru a îmbogăți corespondența cu date interesante.

In privința culegerii datelor, eu am căutat de cele mai multe ori să fiu de față cînd s-au petrecut acțiunile despre care am scris. Atunci cînd acțiunea se desfășoară sub ochii tăi, poți să desprinzi mai bine faptele importante de cele mai puțin importante și apoi poți să culegi unele fapte de amănunt, care să dea corespondenței un caracter interesant și plăcut pentru cititor. Am evitat pe cît mi-a fost posibil, culegerea datelor numai prin informarea de la oamenii care au participat la acțiune. In unele cazuri însă și metoda discuțiilor de acest fel mi-a fost de mult folos — mai ales în ce privește descoperirea unor lipsuri ce se manifestau în gospodăria noastră. De la unii utemiști de la secția legumicolă, de pildă, am aflat — și controlul făcut a dovedit aceasta — că șeful secției sustrăgea însemnate cantități de legume din grădina gospodăriei. Tot prin informarea unui tovarăș îngrijitor de la vaci am aflat despre unele acțiuni nejuste ale șefului contabil, Virgil Pîrjol, acțiuni ce duceau la descurajarea și demobilizarea muncitorilor în îndeplinirea planului de producție. Despre toate acestea — bineînțeles în urma unei serioase documentări — am scris ziarului nostru „Scînteia tineretului".

Nu vreau să spun că totdeauna eu am știut cum să mă orientez pe teren, cum să discut cu oamenii, cum să culeg datele necesare și că deci, toate corespondențele trimise de mine ziarului, au fost atotcuprinzătoare. Nu! Am trimis unele corespondențe la redacție care nu aveau date suficiente — aceasta ca o urmare a lipsei de orientare pe teren.

Din lipsurile avute în munca de corespondent voluntar, eu am învățat însă și, mai apoi, orientarea justă pe teren, priceperea în discuțiile cu oamenii, pătrunderea în problemе, m-au ajutat să trimit ziarului unele corespondențe bune.

GHEORGHE SOCOTEANU
gospodăria agricolă de stat din comuna Romanești, regiunea Craiova

Intr-o întovărășire agricolă tînără

De curînd a luat ființă în comuna Corni din raionul Botoșani o întovărășire agricolă care, în cinstea zilei solidarității internaționale a oamenilor muncii, va purta numele de „1 Mai".

Imediat după înființarea noii întovărășiri agricole, 20 de familii de țărani muncitori întovărășiți au pornit să lucreze pămîntul în comun. Țăranii muncitori întovărășiți însămînțează acum suprafețele întinse cu orz, ovăz și grîu de primăvară. In afară de aceasta, ei vor însămînța după metoda de semănat în cuiburi așezate în pătrat 7 ha. cu porumb și 2 ha. cu floarea soarelui. In acest scop ei au confecționat marcatoarele necesare stabilirii locului cuiburilor și au cerut stațiunii de mașini și tractoare din Botoșani să trimită pe tarlalele lor semănători speciale cu care să însămînțeze porumbul și floarea soarelui. Peste cîteva zile, pe tarlalele pregătite din vreme, membrii noii întovărășiri vor începe însămînțarea celor două culturi prășitoare după noua metodă.

Roadele aplicării metodei Cotlear

De cunoașterea și stăpînirea meseriei depinde în mare măsură îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan.

Comitetul organizației de bază U.T.M. de la uzinele „I. C. Frimu" din Sinaia se preocupă în mod deosebit de problema calificării tinerilor. In cadrul sectorului „C", comitetul organizației de secție U.T.M. a sprijinit conducerea tehnică pentru extinderea și aplicarea metodei Cotlear. Mulți sînt tinerii care au fost calificați la locul de muncă. Printre ei se numără și strungarul Alexandru Văcaru, calificat de tovarășul Ștefan Plumb, fruntaș în întrecerea socialistă. Astăzi, Văcaru își depășește zilnic norma cu 75 la sută. Firește că acest succes îi umple inima de bucurie. Dar [illegible] nu-l mulțumește, căci Văcaru vrea să atingă în cinstea lui 1 Mai o depășire a normei de 100 la sută.

Corespondent
TRAIAN BURTEA

Grija pentru concediile de odihnă ale oamenilor muncii

După o muncă rodnică depusă în cursul anului, sute de mii de oameni ai muncii își petrec concediile de odihnă în localitățile cele mai pitorești ale patriei noastre.

Pe lîngă preocuparea de a asigura celor veniți la odihnă condițiile materiale cele mai bune, Consiliul Central al Sindicatelor acordă o deosebită atenție creării unei vieți culturale bogate, în așa fel încît odihna să fie cît mai plăcută și folositoare. In acest scop, s-au înființat în stațiuni cluburi, biblioteci și colțuri roșii, unde au loc conferințe, recenzii, seri literare, întîlniri cu fruntașii în întrecerea socialistă, seri distractive etc.

In acest an, s-a alocat pentru procurarea de noi cărți la bibliotecile stațiunilor un fond cu 300.000 lei mai mare decît în anul trecut.

Consiliul Central al Sindicatelor, în colaborare cu Ministerul Culturii a luat măsuri ca în stațiunile de pe litoral și la Sinaia, Predeal, Călimănești și altele să fie prezentate în premieră filme și jurnale de actualități. De asemenea, în stațiunile mari se vor organiza festivaluri de filme pe diferite teme. Pentru ca oamenii muncii veniți la odihnă să poată viziona filmele în bune condiții, se vor instala aparate noi de proiecție cinematografică în 12 stațiuni printre care Tușnad, Mamaia, Amara etc.

Numeroase stațiuni printre care Amara, Borsec, Mamaia, Zăbala vor fi înzestrate cu stații de radioamplificare, iar la Sinaia și Păltiniș se va extinde rețeaua de radioficare.

In stațiunile mari se vor organiza în colaborare cu Ministerul Culturii expoziții de artă plastică și artă populară romînească.

Pentru a se oferi oamenilor muncii veniți la odihnă spectacole de bună calitate, anul acesta vor pleca în turneu în stațiuni cele mai bune formații artistice printre care colective ale Teatrului de Stat de Operă și Balet, Teatrului Național „I. L. Caragiale", Filarmonicii de Stat etc.

Deschiderea unei expoziții de peisaje

Marți la amiază a avut loc la sala Dalles deschiderea unei expoziții de peisaje, organizată de Uniunea Artiștilor Plastici din R.P.R.

Expoziția cuprinde 184 lucrări de grafică și lucrări semnate de 80 artiști plastici contemporani. In tablourile expuse, artiștii noștri plastici, dintre care mulți tineri, înfățișează priveliști variate din țara noastră, peisaje industriale, peisaje din orașele și satele noastre.

Expoziția este un prilej de popularizare a lucrărilor peisagiștilor noștri. Lucrările pot fi și achiziționate de amatori.

Expoziția de peisaje, deschisă în sala Dalles este deschisă zilnic între orele 11—20 în afară de luni.

(Agerpres).

O îndatorire uitată

„Nici usturoi n-a mîncat — nici gura nu-i miroase". Așa glăsuește un vechi proverb romînesc, pe care oamenii îl folosesc în împrejurări potrivite. L-am auzit și eu, nu de mult, de la unii țărani muncitori cu gospodării individuale și întovărășiți din comuna Baldovinești, raionul Brăila, regiunea Galați; ba mai mult, și de la membrii comitetului organizației de bază U.T.M. din acea comună.

Și oamenii din această comună, și utemiștii din comitetul organizației de bază, au o înaltă calitate: sinceritatea. Aceasta am constatat-o din întrebările puse utemiștilor din comitet, ale căror răspunsuri le-am verificat în rîndurile țăranilor, pentru a afla în ce măsură sînt popularizate și lămurite în sat, metodele înaintate care se folosesc la însămînțarea culturilor de primăvară.

Răspunsurile date de utemiștii Palea Cornelia, Cazan Elena și Constantin Ion, membrii comitetului organizației de bază U.T.M. din comună ilustrează limpede faptul că în această comună nimeni n-a dus munca necesară pentru ca țăranii muncitori întovărășiți și cu gospodării individuale să cunoască aceste metode — în ce constă ele, care sînt avantajele lor — și să le aplice.

Este vorba în special de metoda semănării porumbului, cartofului și floarei soarelui în cuiburi așezate în pătrat. I-am întrebat pe tovarășii din comitet:

— Cum ați lămurit în rîndurile țărănimii muncitoare din comună metoda semănării porumbului, cartofului și floarei soarelui în cuiburi așezate în pătrat?

— N-am popularizat-o pînă în prezent.

— Dar la gazeta de perete a organizației de bază U.T.M. ați scris articole în legătură cu aceasta?

— N-avem gazetă de perete.

— Oamenii din comună cunosc această metodă?

— Nu cred. Nu știu...

— Dar dumneavoastră, comitetul organizației de bază, cunoașteți amănunțit această metodă?

— Ca să fim sinceri... n-o cunoaștem...

— In planul de muncă v-ați propus să faceți ceva în acest scop?

— Păi... nici nu mai avem plan de muncă...

— Dar de la comitetul raional U.T.M. Brăila, nu v-a trasat nimeni sarcini în legătură cu aceasta?

— Păi de cînd s-a ales noul comitet al organizației de bază, n-a mai dat pe la noi nimeni. Nici nu știm ce activist se ocupă de organizația noastră. Mai înainte a fost tovarășul Ifrim. Acum am auzit că a ajuns ceva mai mare...

— Dar n-au venit ingineri sau tehnicieni să țină conferințe la căminul cultural sau chiar să arate practic în ce constă și cum se aplică această metodă?

— E drept că tovarășii ingineri au venit, dar despre această metodă nu ne-a vorbit nimeni nimic. Au spus să semănăm la timp, să lucrăm pămîntul după metode agrotehnice înaintate, dar ce metode, cum să le aplicăm... nimic.

E drept, într-o duminică a fost o adunare obștească la căminul cultural unde s-a vorbit despre începerea muncilor de primăvară. La această adunare oamenilor din comună le-a vorbit pentru prima dată despre această metodă, un tovarăș activist de pe la București. A vorbit, e drept... însă oamenii n-au priceput-o și nici n-au învățat-o. Așa că vedeți... și noi și oamenii din comuna noastră... vorba aceea „nici usturoi n-am mîncat — nici gura nu ne miroase". Dacă nu știm, cum putem să lămurim pe alții? Iar oamenii dacă nu cunosc cum pot să aplice metoda?

★

Stînd de vorbă cu mai mulți țărani muncitori din comuna Baldovinești și din satul Pietroiu, m-am convins că utemiștii au fost sinceri, mi-au spus numai adevărul.

Și într-adevăr, în comună nu s-a ținut nici o conferință de către vreun inginer sau tehnician, care să fi explicat superioritatea acestei metode, felul în care se aplică ea, faptul că ușurează mult munca de întreținere a plantelor și sporește producția la hectar. Nu s-a dus nici muncă de agitație din casă în casă, nici nu s-au scris articole la gazeta de perete a sfatului popular, care n-a mai văzut de mult nici un articol.

Și dacă așa stau lucrurile, atunci să nu ne mire faptul că unii țărani din întovărășirea agricolă și însuși tovarășul Constantin Zamfir, secretarul întovărășirii din satul Pietroiu, nu sînt lămuriți asupra acestei metode. Pentru întovărășiții Dumitru Constantin, Constantin Constantin sau pentru țăranul muncitor cu gospodărie individuală Ion Istrate, semănarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat, polenizarea artificială suplimentară, copilitul, combaterea tăciunelui, sînt lucruri complet străine. Și ca aceștia, sînt mulți țărani muncitori în comuna Baldovinești.

Ar fi de dorit ca atît organele locale ale puterii de stat cît și cele raionale, ca și comitetul raional U.T.M. Brăila, să-și îndeplinească una din îndatoririle lor de căpetenie: răspîndirea largă în rîndurile țărănimii muncitoare a metodelor agrotehnice înaintate.

C. CHERCIU

14 aprilie — Ziua solidarității internaționale cu tineretul antifranchist spaniol

Pentru ca și în orașele Spaniei să fie veselie și sărbătoare

R. Carrillo
Reprezentant la F.M.T.D. al organizației „Tineretul Socialist Unificat din Spania"
Articol scris pentru „Scînteia tineretului"

Solidarizîndu-se cu lupta dreaptă a poporului și tineretului spaniol pentru libertatea și suveranitatea țării, vîndută de regimul fascist al lui Franco imperialiștilor americani, tineretul progresist din lumea întreagă sărbătorește la 14 aprilie Ziua solidarității internaționale cu tineretul antifranchist spaniol.

Această tradițională și măreață acțiune de solidaritate, inițiată de F. M. T. D. și U.I.S., dă imbold și energii noi tinerei generații din Spania în lupta sa pentru pace și democrație. Prin semnarea pactului militar americano-spaniol în septembrie anul trecut, franchiștii au pus țara la cheremul Washingtonului, fapt care are urmări dintre cele mai grele pentru tineretul nostru. Lucrările militare din porturi, construirea și amenajarea aerodromurilor etc. pe care franchiștii le execută la ordinele stăpînilor din S.U.A. vor costa anul acesta peste 8 milioane de pesetas mai mult ca anul trecut; această sumă, guvernul franchist o realizează prin jefuirea oamenilor muncii, prin sporirea impozitelor directe și indirecte.

Această politică face parte din ceea ce numesc cercurile oficiale de la Washington și Madrid „ajutorul american". Acest „ajutor" agravează foarte mult situația muncitorilor și duce la ruină majoritatea populației. Iată de ce crește tot mai mult indignarea populară împotriva regimului franchist și a susținătorilor lui — imperialiștii americani. Indignarea se manifestă în mod concret prin numeroasele acțiuni pe care le desfășoară clasa muncitoare și masele largi populare, zi de zi mai puternice. La aceste acțiuni iau parte masele de tineret, inclusiv acei tineri pe care demagogia falangistă a reușit să-i ademenească, dar care în prezent își dau seama de putreziciunea regimului franchist, de politica sa criminală.

Sălbateca exploatare a tineretului muncitor

Viața tinerilor muncitori din Spania franchistă este groaznică. Ziua de muncă n-are sfîrșit pentru ei. Salariile lor, chiar și în ramurile industriale mai importante nu ajung nici pentru acoperirea necesităților celor mai vitale. Muncind peste măsură de mult, în condiții lipsite de igienă, mulți din acești tineri se îmbolnăvesc. Potrivit datelor oficiale, vădit micșorate, 30 la sută din tinerele care lucrează în industria textilă mor de tuberculoză.

Conducătorii franchiști ridică în slavă legea pe care au ticluit-o chipurile, „în favoarea" ucenicilor. Cert este că numărul centrelor de ucenici din Spania este inferior oricărei alte țări din Europa.

Deosebit de odioasă este atitudinea regimului față de marele număr de copii exploatați în mod sălbatec în diferite ramuri industriale.

Legea nu permite folosirea muncii copiilor sub 14 ani. Cu toate acestea, guvernul franchist nu ia nici un fel de măsuri pentru a împiedica punerea la muncă a copiilor între 8 și 14 ani. Legile franchiste servesc capitaliștilor, întrucît le permit să impună cele mai grele condițiuni de muncă copiilor care, conform legislației actuale din Spania, nici măcar nu figurează pe listele muncitorilor. Astfel, acești copii nu au dreptul la nici unul din „avantajele" minime pe care regimul s-a văzut silit să le acorde muncitorilor. De pildă, cu prilejul unei oarecare reajustări a salariilor, smulsă prin sute de acțiuni revendicative ale muncitorilor, băieții și fetele între 8—14 ani, care muncesc în industria textilă, nu s-au putut bucura de nici o mărire a mizerabilelor lor salarii. O tînără muncitoare de la fabrica Beltran y Setta din Barcelona, unde sînt folosiți 700 de copii ca mînă de lucru aproape gratuită, a denunțat recent următorul fapt revoltător: cînd autoritățile trimit cîte un inspector în fabrică, ele avizează dinainte pe patron. Acesta închide pe copii într-o încăpere în timp ce inspectorul își face vizita, pentru a „constata" dacă se respectă legea cu privire la folosirea muncii copiilor.

Chinuită, lipsită de orice bucurie, este și viața tinerilor țărani spanioli.

Trei sferturi dintre tinerii muncitori agricoli șomează cea mai mare parte a anului. Din această cauză regiuni întregi sînt părăsite de tinerii țărani care se văd siliți să emigreze în diverse locuri abandonîndu-și familiile. Anul acesta, ca o consecință a criminalei politici franchiste care duce la ruinarea agriculturii în folosul pregătirilor de război, situația tineretului și a întregii populații de la sate este extrem de critică.

Fiii țăranilor săraci și mijlocași suferă consecințele situației părinților lor care trebuie să se lupte an de an mai mult cu impozitele, cu dijmele ridicate și cu greutățile fără sfîrșit provocate de regimul franchist. Mulți din acei țărani care în alte timpuri mai puteau trimite pe fiii lor la studii, astăzi trebuie să-i trimită la muncă ca argați, iar pe fiicele lor ca servitoare, deoarece se găsesc în pragul ruinei.

Profitînd de situația mizeră de la țară, afaceriști fără scrupule recrutează pe tinerii țărani promițîndu-le salarii de 30 pesetas pe zi, îi trimit să muncească la lucrări grele unde li se plătește de abia 12—14 pesetas.

700.000 copii lucrează la țară ca ciobani și la alte munci pentru salarii de cîte 2 și 3 pesetas pe zi și în multe cazuri, numai pentru o mîncare mizerabilă. Cifrele indicînd analfabetismul la țară cresc fără încetare, fără ca franchiștilor să le pese. Dimpotrivă, franchiștii au găsit în analfabetism un mijloc de a stoarce cît mai mulți bani de la muncitori. Presa franchistă lăuda recent „ideea genială" a unei căpetenii falangiste dintr-o provincie: el a dat ordin de a se încasa un impozit de o pesetă lunar de la fiecare tînăr sub 25 de ani care nu știe să scrie sau să citească.

Tineretul muncitor împotriva regimului franchist

Ingrozitoarele condiții de existență ale tineretului muncitor și țărănesc, de o sută de ori mai grele decît acelea în care au trăit părinții lor, precum și exemplul viu al luptei clasei muncitoare spaniole, au trezit în noua generație exploatată, care a crescut sub franchism, conștiința de clasă și ura împotriva exploatatorilor.

Intr-un articol recent, secretarul general al Partidului Comunist din Spania, tovarășa Dolores Ibarruri, scria: „Unul din aspectele caracteristice ale descompunerii mișcării fasciste în Spania este atitudinea tineretului față de Falangă".

Intr-adevăr, uriașa majoritate a tineretului este împotriva Falangei. Ajunge ca un tînăr să salute pe un falangist pentru ca el să se vadă înconjurat de disprețul celorlalți tineri muncitori. Grăitor este cazul unui tînăr participant la adunarea organizată acum cîteva luni de Falangă în stadionul Chamartin din Madrid, care s-a înapoiat la fabrică purtînd cămașa falangistă și care a trebuit să fugă pentru a scăpa de furia tuturor muncitorilor.

„Frontul tineretului", organizație fascistă, care a silit un mare număr de tineri prin diferite trucuri să intre în rîndurile sale, este astăzi redus la grupuri neînsemnate de falangiști izolați de masele tineretului. Ziarele organizațiilor fasciste nu ating tiraje mai mari de 3000 exemplare și nu sînt citite de tineri.

In lupta lor împotriva mizeriei și asupririi, tinerii patrioți spanioli sînt mobilizați și îndrumați, sub conducerea comuniștilor, de organizația democrată de tineret J.S.U. (Tineretul socialist unificat spaniol). J.S.U. însuflețește tînăra generație cinstită din Spania în acțiunile ei pentru dobîndirea de drepturi și libertăți democratice.

Tinerele se împotrivesc prin toate mijloacele aflate la îndemîna lor să îndeplinească așa numitul „serviciu social voluntar", care le obligă să muncească gratuit timp de 5 luni.

Tinerii preferă să se abțină de a practica sportul pentru a nu fi sub controlul organizației fasciste „Frontul tineretului". Ori de cîte ori au prilejul, tinerii cinstiți organizează propriile lor manifestări sportive, în afara „Frontului tineretului" sau se sustrag controlului acestuia.

Nu de mult, conducătorii „Frontului tineretului" au mărturisit că în ciuda faptului că o dispoziție oficială le permite numai lor să organizeze manifestații sportive, această organizație nu are posibilitatea de a „supraveghea" și controla numeroasele manifestări din provincie organizate de asociații care se sustrag controlului comitetelor create în acest scop.

Pe lîngă faptul că marea parte a tineretului muncitoresc îi urăște pe falangiști, nici o grevă revendicativă a clasei muncitoare sau vreo acțiune de protest la țară nu se desfășoară fără participarea tineretului muncitor. Cu înflăcărare și avînt revoluționar au participat tinerii muncitori la marile greve și acțiuni de masă din primăvara anului 1951 care au avut loc în Catalonia, la Barcelona, la Euzkadi, Navarra și Madrid.

In tot cursul perioadei care a trecut de atunci, tineretul a participat la nenumărate acțiuni revendicative ale clasei muncitoare.

Tot mai dese sînt și acțiunile organizate de tinerii muncitori înșiși. Astfel în ultimele luni a avut loc acțiunea de protest a tinerilor de la Filatura Alca din Henares, lupta tinerilor mineri de la minele de argint și plumb din Cartagena, acțiunea tinerilor de la o fabrică de carton din Barcelona.

In focul luptelor revendicative care cresc și se desfășoară într-un ritm rapid, în ciuda teroarei, a numeroaselor procese, a persecuțiilor și torturilor, se călește tineretul spaniol de astăzi în vederea marilor bătălii împotriva regimului înrobitor.

Noul tineret universitar și intelectual spaniol

Fascismul spaniol își găsise cîndva loc în rîndurile tineretului universitar, creîndu-și aci primele sale grupe de șoc. Mari și importante schimbări s-au petrecut, fără îndoială, în conștiința tineretului studențesc în ultimii ani. Astăzi, Falanga este înlăturată de pe pozițiile sale în mișcarea studențească din Spania. Sentimentul de nemulțumire și protestele împotriva condițiilor impuse de regim au subminat influența Falangei în universitate. Opoziția a pătruns chiar și în organizațiile S.E.U. (sindicatul fascist al studenților), în presă, chiar și în propriile congrese ale Falangei iar din această opoziție fac parte destul de mulți tineri dezamăgiți de demagogia falangistă.

Sînt încă prea recente manifestațiile studențești de la Madrid și Sevilla pentru a mai fi necesară relatarea lor. Dolores Ibarruri spune despre ele: „Manifestațiile studențești de la Madrid, care inițial fuseseră îndreptate împotriva Angliei, s-au transformat repede într-o demonstrație politică împotriva Falangei și a miniștrilor falangiști; de fapt, împotriva guvernului. Manifestațiile studențești desfășurate la Sevilla, la mijlocul lunii martie au avut de asemenea un pronunțat caracter antifranchist".

Nemulțumirea și protestele studenților tind să crească ca urmare a politicii lui Franco și a înrăutățirii continue a situației lor economice.

După cum reiese din publicația S.E.U.-lui „Singo", în rîndurile studenților de la științe și litere a produs o profundă nemulțumire majorarea taxelor de frecvență de la 300 la 400 pesetas. La aceasta se adaugă costul ridicat al cărților, multe dintre ele ajungînd la 160 pesetas (salariul săptămînal al unui muncitor calificat).

La toate acestea se adaugă nemulțumirea provocată de nivelul scăzut al științei și caracterul obscurantist al învățămîntului.

Noua generație intelectuală și-a dat seama de neputința regimului și a Falangei de a modela după chipul lor tineretul universitar. Noile valori intelectuale refuză să fie un instrument servil al unui regim odios și condamnat de majoritatea poporului. Sînt deacum numeroși tinerii intelectuali care ridică armele împotriva lui Franco, a Falangei și a prietenilor lor yankei.

★

Acestea sînt numai cîteva aspecte ale situației și luptei tineretului muncitor și studențesc spaniol. Faptele dovedesc că noua generație crescută sub tirania fascistă și-a păstrat fidelitatea față de popor și pornește pe drumul glorios, deși aspru și greu, pe care au mers generațiile tineretului spaniol care i-au precedat: lupta pentru libertate și democrație, pentru pace și independența Spaniei.

In rîndurile acestei generații, în special ale fiilor de muncitori, mulți sînt cei care îmbrățișează ideile socialismului, al cărui exemplu viu ei îl văd oglindit în glorioasa Uniune Sovietică, prietena credincioasă și apărătoarea fermă a poporului spaniol, și în țările de democrație populară.

Sărbătorind din nou anul acesta ziua de 14 aprilie, tineretul spaniol trimite salutul său de luptă gloriosului tineret sovietic, din al cărui exemplu s-au inspirat și se inspiră cei mai buni eroi ai tineretului în înfăptuirea acțiunilor lor de luptă. El trimite salutul său tinerilor din puternica Chină populară, tinerilor din țările de democrație populară, constructori îndrăzneți ai socialismului.

Tineretul din Spania trimite salutul său frățesc tinerilor grupați în rîndurile Federației Mondiale a Tineretului Democrat și Uniunii Internaționale a Studenților, tuturor tinerilor cinstiți din lumea întreagă care luptă pentru pace și pentru un viitor mai bun. Tineretul știe că triumful păcii și democrației înseamnă sfîrșitul fascismului și al dominației străine în Spania. De aceea el va depune cea mai mare energie în această luptă, pentru ca și pe străzile orașelor spaniole să fie cît mai curînd veselie și sărbătoare.

In ciuda terorii franchiste, patrioții spanioli editează în condițiuni neobișnuit de grele ziare și cărți care apar ilegal. Iată în fotografia de mai sus reproducerea primei pagini a unui ziar ilegal al tineretului spaniol intitulat: „Tînărul patriot".

Pentru interzicerea armelor de exterminare în masă

BERLIN 13 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 11 aprilie a avut loc la Dresda şedinţa de închidere a sesiunii Asociaţiei fizicienilor din Republica Democrată Germană.

La această şedinţă, fizicienii din cîteva ţări europene au adresat fizicienilor din lumea întreagă apelul de a nu admite „folosirea abuzivă a ştiinţei" şi de a obţine interzicerea armei atomice. In apelul către fizicienii din lumea întreagă se spune:

„Noi, fizicienii, ştim că folosirea bombei cu hidrogen în război ar însemna sfîrşitul civilizaţiei. De aceea ne ridicăm glasul în apărarea a tot ce a fost creat de munca omului şi de ştiinţă, a tot ce iubim.

Chemăm pe toţi fizicienii să fie conştienţi de răspunderea care le revine pentru folosirea rezultatelor lucrărilor lor. Ii chemăm să explice tuturor oamenilor care vor fi consecinţele folosirii abuzive a ştiinţei şi să se unească cu toţi oamenii iubitori de pace de pe globul pămîntesc pentru a obţine interzicerea armei atomice".

Apelul a fost semnat de fizicienii din Republica Democrată Germană, Uniunea Sovietică, Polonia, Ungaria, Cehoslovacia, Bulgaria şi Romînia.

★

NEW YORK 13 (Agerpres). — La cererea guvernului japonez, rezoluţia cu privire la controlul energiei atomice adoptată la 1 aprilie de Camera reprezentanţilor din Japonia, a fost transmisă în ziua de 12 aprilie tuturor membrilor O.N.U. Această rezoluţie cere Naţiunilor Unite să ia imediat măsurile necesare pentru a asigura controlul internaţional al energiei atomice şi utilizarea ei numai în scopuri paşnice, pentru a interzice folosirea armelor atomice şi pentru a feri popoarele împotriva pagubelor cauzate de experimentarea armelor atomice.

★

ŞANHAI 13 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum anunţă posturile de radio japoneze, în şedinţa din 12 aprilie a Conferinţei mondiale a pacifiştilor, ţinută la Hiroşima, la care au participat aproximativ 300 de delegaţi, s-a adoptat în unanimitate o declaraţie cu privire la interzicerea armei atomice şi la interzicerea folosirii energiei atomice în scopuri de război.

Participanţii la conferinţă s-au pronunţat pentru un control internaţional asupra acestei interziceri.

★

STOCKHOLM 13 (Agerpres). — După cum anunţă ziarele, consiliul împuterniciţilor partidului popular a adresat guvernului un apel cerîndu-i să caute să obţină prin toate mijloacele interzicerea armei atomice.

★

PEKIN 13 (Agerpres) CHINA NOUA transmite: Ştiri primite din Djakarta arată că experienţele americane cu bomba cu hidrogen în Oceanul Pacific sînt condamnate de poporul indonezian.

Organizaţia centrală a sindicatelor din întreaga Indonezie a trimis telegrame Organizaţiei Naţiunilor Unite şi preşedintelui S.U.A., Eisenhower, în care arăta că poporul indonezian se opune continuării experienţelor cu bomba cu hidrogen. Organizaţia consideră că aceste experienţe reprezintă un şantaj din partea guvernului american de natură să prejudicieze pacea mondială.

Conferinţa naţională a femeilor indoneziene întrunită la Djakarta, a adoptat o rezoluţie prin care cere insistent tuturor ţărilor ca prin eforturi unite să stabilească o pace trainică pentru a înlătura pericolul bombelor cu hidrogen şi al celorlalte arme atomice.

Comitetul central al organizaţiei populare a tineretului din Indonezia care numără 150.000 membri, a adresat o telegramă primului ministru indonezian, Ali Sastroamidjojo, în care sprijină apelul acestuia de a se pune capăt experienţelor cu bomba cu hidrogen ale S.U.A. în Oceanul Pacific.

Despre rezultatele Festivalului filmului de la Cannes

CANNES 13 (Agerpres). — TASS transmite: După terminarea celui de al 7-lea Festival Internaţional al filmului care a avut loc în oraşul Cannes, G. Alexandrov, conducătorul delegaţiei sovietice la Festival a acordat un interviu corespondentului TASS.

Participarea U.R.S.S. şi filmele prezentate de ea, a spus G. Alexandrov, a provocat un uriaş interes în rîndul delegaţiilor ţăriior participante la festival.

Caracteristică a acestui festival a fost faptul că filmele maeştrilor progresişti ai cinematografiei internaţionale s-au dovedit a fi la un înalt nivel, fapt ce şi-a găsit expresia în rezultatul concursului. După părerea maeştrilor cinematografiei, a reprezentanţilor presei şi a opiniei publice, filmul „Marele luptător al Albaniei Skanderbeg" produs de cinematografia sovietică şi cea albaneză s-a remarcat printr-o înaltă măestrie a regizorului, operatorului şi actorilor. Juriul a decernat acestui film premiul internaţional; în mod deosebit a fost distinsă munca regizorului Serghei Iutkevici. Aceluiaşi film Comisia tehnică superioară a cinematografiei franceze i-a decernat un premiu special pentru calitatea realizării tehnicolore.

Un alt premiu internaţional al festivalului a fost decernat filmului polonez „Cei cinci de pe strada Barska"; hotărîrea juriului a subliniat în deosebi munca depusă de Alexandr Ford, regizorul filmului.

Juriul Festivalului a acordat un premiu filmului documentar polonez de scurt metraj despre refacerea Varşoviei. S-a decernat de asemenea un premiu filmului cehoslovac de desene animate Tank.

Din cele opt premii internaţionale pentru filmele de lung metraj U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară au primit două, din cele cinci premii pentru filme de scurt metraj au primit de asemenea două, iar din cele patru premii pentru realizări tehnice au primit unul.

Este demnă de remarcat — a spus G. Alexandrov, — decernarea premiului internaţional regizorului francez Andre Cayatte şi scenaristului Charles Spaak pentru filmul „Inainte de potop" în care se pune cu toată acuitatea problema urmărilor nefaste ale isteriei războinice pentru tineretul francez.

S-a decernat un premiu internaţional filmului progresist indian „Două petece de-pămînt" care prezintă în mod realist viaţa ţărănimii din India.

A mai fost decernat un premiu internaţional filmului „Povestea sărmanilor îndrăgostiţi" realizat de tînărul regizor progresist italian Carlo Lizzani.

Dintre filmele americane au fost distinse cu premii două filme realizate de W. Disney.

Marele Premiu al Festivalului a fost decernat filmului istoric tehnicolor japonez „Porţile iadului" consacrat unei vechi legende din viaţa samurailor.

In preajma conferinţei de la Geneva

O declaraţie a lui Nehru

BOMBAY 13 (Agerpres). — Intr-un discurs public rostit la 11 aprilie, primul ministru al Indiei, Nehru, a precizat din nou poziţia ţării sale faţă de conferinţa de la Geneva. Nehru a subliniat că în cazul cînd intervenţia Indiei ar putea determina încetarea unui război, „India va proceda în consecinţă".

Referindu-se la intenţiile de sabotare a conferinţei de la Geneva de către unele cercuri politice din occident, primul ministru indian a arătat că „India va face tot posibilul pentru a evita eşecul conferinţei".

Scoţînd în evidenţă pericolul experienţelor cu arma atomică, Nehru a declarat că „bomba cu hidrogen este o realitate nouă primejdioasă şi monstruoasă, iar lumea trebuie să aleagă între distrugere şi supravieţuire".

Manevre militare americane în Coreea

PEKIN 13 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Partea americană a hotărît să organizeze mari manevre în Coreea între 20 aprilie şi 25 iunie

Inceperea manevrelor în ajunul conferinţei de la Geneva urmăreşte fără îndoială să creeze o atmosferă încordată, să ameninţe şi să accentuieze caracterul precar al armistiţiului în Coreea şi, in ultima instanţă, să împiedice reglementarea paşnică a problemei coreene.

Lupta poporului italian împotriva „tratatului - ştreang"

ROMA 13 (Agerpres). — In întreaga Italie ia amploare lupta poporului italian împotriva ratificării tratatului privitor la „comunitatea defensivă europeană". Succesele acestei lupte se vădesc în faptul că chiar şi cercuri care pînă recent erau indiferente sau influenţate de propaganda guvernamentală încep să arate o schimbare de atitudine.

Astfel, ziarele semnalează hotărîrea procurorului de stat din provincia Piacenza care a permis difuzarea unui afiş al mişcării pentru pace, chemînd la luptă împotriva tratatului „comunităţii defensive europene" şi care fusese interzis de prefectul poliţiei. In hotărîrea procurorului se spune că „este cu totul nejustificată părerea că difuzarea acestui afiş ar putea constitui o primejdie pentru ordinea publică".

Influentul ziar burghez „Corriere della Sera" ocupîndu-se într-un articol de fond de contribuţia hotărîtoare pe care o aduc în această luptă masele de muncitori şi ţărani, precum şi o mare parte a intelectualităţii, scrie: „Mai mult decît în toate celelalte ţări ale Europei, luptătorii pentru pace din Italia au reuşit să cîştige aderenţi şi în clasele şi păturile burgheze". De altfel şi liderul democrat creştin de Gasperi a fost silit să recunoască la o conferinţă recentă a conducătorilor democrat-creştini că în legătură cu tratatul aşa numitei „comunităţi defensive europene" partidul clerical trebuie să se aştepte la „zile grele".

Democrat-creştinii încearcă cu disperare să reprime campania împotriva „comunităţii defensive europene", interzicînd adunările, conferinţele şi afişele care fac cunoscut poporului italian conţinutul ruşinosului „tratat-ştreang", cum i se spune în Italia tratatului privind „comunitatea defensivă europeană". Incercările partidului clerical sînt însă zadarnice. Potrivit datelor publicate de Comitetul de luptă pentru pace din provincia Bologna, numai în această provincie peste 500.000 din cei 700.000 locuitori ai provinciei s-au pronunţat împotriva tratatului. La Genova, un comitet de tineret compus din reprezentanţii tuturor partidelor, organizaţiilor sindicale, studenţeşti şi sportive a adresat preşedintelui republicii un mesaj în care se spune: „Tineretul din Genova nu recunoaşte comunitatea defensivă europeană. El nu va îmbrăca uniforma de mercenar, nu-şi va trăda niciodată patria şi nu va îngădui nimănui să terfelească tricolorul Italiei".

Ziarele italiene relatează că nu de mult, deasupra clădirii comandamentului american al aviaţiei N.A.T.O. din sud-estul Europei, de la Livorno, a apărut purtată de sute de baloane o pancartă mare pe care era scris: „Jos cu comunitatea defensivă europeană!" Poliţia chemată de americani a deschis focul asupra baloanelor fără însă a le putea atinge. Intre timp, în diferite alte colţuri ale oraşului au fost înălţate baloane cu simbolul păcii. Poliţiştii au fost siliţi să alerge de colo pînă colo încercînd să le vîneze în mijlocul comentariilor ironice ale cetăţenilor.

In legătură cu vizita lui Dulles la Londra şi Paris

LONDRA 13 (Agerpres). — Vizita la Londra a secretarului Departamentului de stat american, John Foster Dulles, avînd ca scop obţinerea adeziunii Angliei la politica S.U.A. faţă de războiul din Indochina, a luat sfîrşit. Rezultatele discuţiei lui Dulles cu ministrul de externe englez, Eden, asupra acestei chestiuni, sînt cuprinse în comunicatul dat publicităţii şi în care se spune printre altele că cei doi miniştri sînt gata să examineze posibilitatea creării unei alianţe în vederea apărării intereselor aşa numitei „lumi libere" în Asia de sud-est.

Deci, planul lui Dulles ca înainte de conferinţa de la Geneva să folosească drept instrument de şantaj această alianţă prin publicarea unei declaraţii comune a celor trei puteri occidentale şi a altor ţări din Asia de sud-est, cu caracter calomnios împotriva R. P. Chineze, a trebuit să fie amînat.

Agenţia France Presse relatează că acea parte a comunicatului în care se spune că Anglia va examina problema unei alianţe comune cu Asia de sud-est reprodusă de Eden în cadrul unei declaraţii din Camera Comunelor, a fost întîmpinată de către unii deputaţi cu strigăte de „ruşine", „aceasta este o nouă Coree!".

Liderul aripei de stînga a partidului laburist, Aneurin Bevan, a afirmat că declaraţia lui Eden „va fi unanim considerată ca indicînd o capitulare a Marii Britanii în faţa presiunilor Statelor Unite".

In legătură cu aceasta oficiosul laburist „Daily Herald" scrie: „Poporul englez are dreptul să afle ce cere Dulles şi ce promisiuni a făcut sau a refuzat să facă Eden. Dacă este adevărat că în ajunul conferinţei de la Geneva, Dulles cere formularea unor ameninţări care prezintă riscul unei extinderi a războiului din Indochina, atunci trebuie să i se răspundă limpede: poporul englez nu este de acord cu aceasta. Prin metodele sale diplomatice violente, Dulles a pus la grea încercare colaborarea anglo-americană. După părerea unui comentator al agenţiei Associated Press „francezii vor fi şi mai intransigenţi".

Silite de curentul popular de opinie cu totul potrivnic continuării războiului împotriva poporului vietnamez, pînă şi ziarele reacţionare ca „L'Aurore" sînt nevoite să declare: „John Foster Dulles a renunţat la ultimatumul la care se gîndise săptămîna trecută în schimbul unui avertisment care ar urma să fie adresat guvernului din Pekin în cazul unui eşec al conferinţei de la Geneva. Dacă britanicii admit principiul unui avertisment dat Chinei, francezii persistă să dorească ca, chiar în cazul unui eşec al conferinţei problema Indochinei să rămînă localizată... Avem dreptul de a spune: atît timp cît rămîne speranţa unei soluţii prin tratative nu dorim să se adopte nici o politică riscată".

★

PARIS 13 (Agerpres). — Marţi după amiază, John Foster Dulles a sosit la Paris, unde urmează să aibe o serie de întrevederi cu Bidault, Laniel şi Bao Dai.

Dintr-o telegramă a agenţiei United Press reiese că Dulles va lăsa pe Laniel şi Bidault să înţeleagă că este posibil să acţioneze direct în Indochina, tratînd cu Bao Dai fără a mai recurge la intermediul guvernului francez.

Opinia publică franceză, care se opune categoric planurilor americane de eşuare a conferinţei de la Geneva, apreciază că înţelegerea intervenită la Londra între Dulles şi Eden reprezintă un pas serios pe calea internaţionalizării războiului din Indochina.

Guvernul egiptean a refuzat să acorde un aeroport avioanelor americane pentru Indochina

PARIS 13 (Agerpres). — Potrivit unor ştiri transmise de agenţiile de presă occidentale, se anunţă că guvernul egiptean a refuzat o cerere americană pentru folosirea pe timp de o săptămînă a aerodromului „Faruk" din apropierea oraşului Cairo. Americanii intenţionau să folosească acest aerodrom pentru operaţiile de aprovizionare cu armament a trupelor colonialiste franceze din Indochina. După cum se ştie, întăririle franceze în oameni şi material, precum şi livrările americane, sînt transportate de la bazele din Africa de nord spre Hanoi pe bordul avioanelor americane.

S-a anunţat de asemenea că avioanele americane folosesc pentru aprovizionarea cu carburanţi baze militare britanice din zona Canalului de Suez.

Obligarea Franţei de a continua „războiul murdar" din Vietnam, e o încercare de a îndepărta atenţia poporului francez de la adevăratul pericol: militarismul german.

TRUSTMANUL (către cetăţeanul francez): — Du-te, casa îţi e în pericol!

Desen de EUG. TARU

Convocarea Congresului Partidului Comunist Cehoslovac

PRAGA 13 (Agerpres). — CETEKA

La 13 aprilie ziarul „Rude Pravo" a publicat hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac cu privire la convocarea Congresului al 10-lea al P. C. Cehoslovac.

In hotărîre se spune:

Comitetul Central al Partidului Comunist Cehoslovac anunţă convocarea celui de al 10-lea congres ordinar al Partidului Comunist Cehoslovac, pentru 11 iunie 1954.

Congresul va discuta: Raportul de activitate al Comitetului Central; raportul de activitate al Comisiei centrale de revizie a Partidului Comunist Cehoslovac; Directivele cu privire la întocmirea planului de dezvoltare a economiei naţionale pe anul 1955 şi a planului pe termen scurt de dezvoltare continuă a producţiei agricole în viitorii 2—3 ani; modificările în Statutul Partidului Comunist Cehoslovac.

Congresul va alege de asemenea Comitetul Central şi Comisia centrală de revizie.

In legătură cu relaţiile dintre R. D. Germană şi Suedia

STOCKHOLM 13 (Agerpres). — Potrivit relatărilor agenţiei Reuter, ministrul afacerilor externe al Suediei a anunţat că guvernul său este de acord cu numirea unui reprezentant oficial al Republicii Democrate Germane la Stockholm.

Noi acţiuni represive ale colonialiştilor englezi în Guyana şi Kenya

GEORGETOWN 13 (Agerpres). — Autorităţile colonialiste britanice se dedau la noi acte de samavolnicie împotriva elementelor progresiste din Guyana Britanică. Agenţiile de presă anunţă că doctorul Cheddi Jagan, fostul prim ministru al Guyanei Britanice, a fost condamnat la şase luni închisoare, sub acuzaţia falsă de a fi „încălcat prevederile legii cu privire la starea excepţională".

Doctorul Jagan a declarat că „această acţiune arbitrară a autorităţilor britanice reprezintă o nouă măsură fascistă prin care se încearcă intimidarea populaţiei din colonie. El a declarat că nu recunoaşte legea de stare excepţională impusă de guvernatorul britanic Savage sub protecţia trupelor britanice aduse pe teritoriul coloniei".

★

LONDRA 13 (Agerpres). — Potrivit relatărilor presei, în ultimele 24 de ore trupe engleze au arestat şi au trimis în lagăre de concentrare speciale peste 700 de negri din Kenya.

Noua operaţiune de pedepsire împotriva populaţiei paşnice din Kenya, care a început la 11 aprilie, este sprijinită de aviaţie. Soldaţi şi poliţişti englezi continuă să opereze arestări masive în rezervaţiile unde locuiesc negrii din tribul Kikuiu. Potrivit celor relatate de statul major al trupelor engleze, în cursul săptămînii care s-a încheiat la 9 aprilie au fost ucişi peste 120 de negri.

Peste 2.000.000 şomeri în Turcia

ANKARA 13 (Agerpres). — Cheltuielile militare impuse Turciei de planurile agresive ale S.U.A. se ridică în anul 1954 la peste 90% din bugetul acestei ţări, ceea ce agravează şi mai mult situaţia poporului turc.

In legătură cu aceasta, ziarele turceşti relatează că în această ţară sînt peste 2.000.000 şomeri. Mii de şomeri flămînzi rătăcesc prin Istambul, Ankara, Izmir, Brusa, în căutare de pîine şi adăpost. In fiecare an în această ţară mor din cauza foamei şi mizeriei un număr de peste 300.000 persoane.

In apărarea păcii şi a tinereţii

BERLIN 13 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 11 aprilie a avut loc la Dusseldorf o conferinţă la care au participat 110 reprezentanţi ai tineretului din oraş. Participanţii la conferinţă au criticat cu asprime intenţia lui Adenauer de a introduce serviciul militar obligatoriu în Germania occidentală. Vorbitorii au cerut ca Uniunea sindicatelor din Germania occidentală să se pronunţe în apărarea drepturilor tineretului la învăţămînt profesional, la asigurarea de lucru, la o viaţă fericită.

Karl Winand, deputat în Bundestag din partea partidului social-democrat, a arătat că în prezent în Germania occidentală acţionează forţe care se străduiesc să interzică organizarea muncitorilor în sindicate. Dar în aceeaşi Germanie occidentală, a spus el, acţionează liber mai mult de 500 de organizaţii paramilitare diferite.

Scurte ştiri

● Potrivit primelor rezultate ale alegerilor municipale din oraşul Nazareth (Israel), reprezentanţii Partidului Comunist au obţinut şase locuri din totalul de 15, afirmîndu-se astfel ca cel mai puternic partid din regiune.

● După cum anunţă ziarele „New York Times" şi „New York Herald Tribune" comisia pentru energia atomică a hotărît revocarea cunoscutului fizician Robert Oppenheimer.

Unul din capetele de acuzare împotriva sa este faptul că în 1949 Oppenheimer s-a opus dezvoltării lucrărilor în legătură cu bomba cu hidrogen. După cum precizează agenţia France Presse, profesorul Robert Oppenheimer, unul din cei mai mari savanţi americani, a participat la construirea primelor bombe atomice americane.

● Incercările marionetelor lisînmaniste de a convoca o conferinţă a reprezentanţilor ţărilor din sud-estul Asiei în scopul creării unui aşa zis „front anticomunist" au eşuat în mod lamentabil. După cum relatează agenţia France Presse, guvernul sud-coreean a anunţat că renunţă la ideea de a convoca la 26 aprilie o conferinţă „anticomunistă" amînînd-o pentru sfîrşitul lunii iulie sau începutul lunii august.

● La 12 aprilie s-a deschis la Milano cel de al 32-lea Tîrg internaţional. La deschiderea Tîrgului au fost de faţă preşedintele republicii, Einaudi, reprezentanţi ai guvernului şi ai cercurilor de afaceri. Din partea Uniunii Sovietice la deschidere au luat parte ambasadorul U.R.S.S. în Italia, Bogomolov.

Un interes deosebit al cercurilor de afaceri îl provoacă participarea la tîrg a Uniunii Sovietice. Produsele sovietice sînt expuse în trei pavilioane.

● Un „vas-laborator" englez, prevăzut cu compartimente speciale pentru experienţele cu bacili virulenţi pe animale, a sosit de curînd în portul Kingston din Bahama.

Incercînd să liniştească guvernul şi opinia publică din Cuba, agenţia engleză Reuter anunţă că specialiştii de pe bordul vasului vor studia numai „măsurile de precauţie care trebuie luate în cazul unui război bacteriologic".

Agenţia Associated Press anunţă de asemenea că aceste experienţe vor face obiectul protestului altor guverne din Antile pe lîngă guvernul englez.

Foileton

„E preferabil să fiţi cîini"

— Am vrea să ştim dacă sînteţi mulţumit de rezultatul procesului.

— Ham, ham, ham.

Şi reporterul notă răspunsul: „Este un rezultat echitabil".

— Ce sumă aţi moştenit?

— Ham, ham, ham, ham.

Conştiincios, reporterul notă: O sumă de 40.000 de dolari.

— In ce acţiuni veţi investi suma? Vă veţi cumpăra şi un senator?

— Ham.

Răspunsurile erau următoarele: „Mai reflectez încă. Prefer să cumpăr oase".

Desigur că pare curios ca un cîine să dea un interviu, dar dacă un buldog a căpătat la Boston, în Statele Unite, o moştenire de 40.000 de dolari, de ce nu ar putea acelaşi mister cîine (că doar nu o să-l strigi simplu, cîine — ca pe o haimana oarecare) să stea de vorbă şi cu un reporter. Trebuie spus că acest buldog a fost nevoit, bietul de el, să aibă şi un proces pentru a-şi căpăta moştenirea. Dar cunoscută fiind imparţialitatea judecătorilor americani, dreptatea a fost restabilită şi moştenirea a intrat în posesia moştenitorului legal: mister buldog.

PARADA MODEI. Desigur însă că nu te poţi prezenta în „high-life" (societatea aleasă), aşa dezbrăcat ca o jigodie oarecare. Şi apoi nici nu te poţi impune îmbrăcîndu-te cu o haină cusută fără gust. Aşa că la New York a fost organizată o originală paradă a modei. Pe estradă au apărut de data aceasta căţei-manechine. Şi în sunetele muzicii de jazz au fost prezentate un mantou cusut de celebrele case pariziene de modă, o pelerină de ploaie de culoare roşie (pentru acei căţei care sînt avantajaţi cu culoarea părului modern azi — roşu) cu cizme impermiabile. Apoi un superb fular verde şi o pălărie asortată cu pană. Cum primăvara sînt necesare multe pulovere a fost prezentat şi unul lucrat din lînă de Angora. Punctul tare al serii l-a constituit prezentarea unei berete de mătase roz cu ochelari de soare ataşaţi de aceasta. Astfel numai există riscul ca diferiţi căţei să umble îmbrăcaţi cu haine demodate, nedemne de un cîine sută în sută yankeu.

LA UN BAR. Dar cîte nu se pot întîmpla unui mister cîine. El poate fi mîncat la tavă sau la grătar de un şomer. Ba poate fi fugărit de un „nemernic" (ce ar trebui tradus în faţa comisiei lui McCarthy) căruia i-a făcut onoarea să-l rupă unica pereche de pantaloni.

De aceea fiecare cîine fericit că se poate dezvolta în atmosfera liniştită a „modului de viaţă american" are nevoie şi de o destindere. Acestui scop îi serveşte barul pentru cîini deschis în Berlinul occidental. Pozele alăturate luate la faţa locului prezintă: prima, afişul barului, iar cealaltă momentul sublim al hrănirii diferiţilor misters şi mistress cîini. Incă o manifestare a înaltei civilizaţii a „modului de viaţă american" este tăbliţa care indică chiar şi closetele pentru cîini. Ca în orice bar care se respectă există o bogată listă de mîncăruri. Trebuie neapărat arătat că lista conţine şi preparate pentru cîini care au stomacul deranjat. Rămîne de aflat dacă se serveşte whisky sau coca-cola.

CUM E FILMUL SINT ŞI SPECTATORII. Numai la bar este prea puţin pentru un mister cîine. Pe lîngă baruri, case de modc, cîinilor le sînt necesare şi alte „instrumente educative" cum ar fi filmele. Aşa că în oraşul englez Whitelay a avut loc o reprezentaţie specială pentru cîini. De altfel rolul principal al filmului era interpretat tot de un cîine.

Reacţia spectatorilor a fost diferită ştiind că „gusturile nu se discută". Numai unul dintre ei, mai nervos, s-a repezit şi a muşcat... o bucată din pînza ecranului. La ieşire, cîinele a mărturisit că preferă teatrul deoarece acolo îşi poate manifesta direct dezaprobarea discutînd cu interpreţii aşa ca de la... om la om. La cinema n-a reuşit decît să obţină o cumplită indigestie cu pînza ecranului.

★

După acest raid în viaţa cîinilor, cunoscutul ziar american „New York Herald Tribune" a scris entuziasmat: „Nici cînd nu au trăit cîinii atît de bine ca acum".

In urma acestei concluzii, sfatul adresat mulţimii înfometate de Marie Antoinette, „dacă nu aveţi pîine, mîncaţi cozonac", ar suna în versiunea miliardarilor americani astfel: „E preferabil să fiţi cîini".

Ca urmare a acestui sfat McCarthy ar trebui să declare ca „anti-americană" expresia „porc de cîine" despre care se spune de altfel că îi este bine cunoscută.

SERGIU BRAND

Campionatele mondiale de tenis de masă

LONDRA 13 (Agerpres).—Luni seara au continuat probele de simplu şi de dublu din cadrul campionatelor mondiale de tenis de masă. Intrecerile au fost deosebit de dîrze şi multe dintre ele s-au terminat cu rezultate neaşteptate.

O remarcabilă victorie a realizat campionul R.P.R., Toma Reiter, care l-a eliminat pe fostul campion mondial, englezul Leach. Reiter a lăsat o frumoasă impresie, practicînd un joc complet atît în atac cît şi în apărare. El a cucerit victoria cu scorul de 3—0. In proba de simplu femenin, maestra emerită a sportului, Angelica Rozeanu, s-a calificat în sferturile de finală, învingînd cu 3—0 pe japoneza Goto. Reprezentanta noastră a cîştigat toate cele 3 seturi la 9. Ca şi în proba de simplu băieţi şi cea de femei s-a caracterizat printr-o serie de rezultate surpriză. Astfel, Linda Wertl (Austria), Gizi Farkaş (R.P. Ungară) şi Watanabe (Japonia) au fost eliminate.

Două frumoase victorii au realizat în proba de dublu băieţi jucătorii din R.P.R., T. Reiter şi T. Harasztaszi care au eliminat pînă acum perechea americană Miles-Hazi şi perechea engleză Hurloc-Mc. Laren.

Probele de simplu din cadrul campionatelor mondiale de tenis de masă au continuat în tot cursul zilei de marţi în sala Wembley din Londra.

In sferturile de finală ale probei de simplu fete, reprezentanta ţării noastre Angelica Rozeanu a învins cu scorul de 3—0 pe Jones (Ţara Galilor), iar în semi finalele probei ea a întîlnit pe tînăra jucătoare maghiară Eva Koczian. Jucînd cu mult calm şi avînd în permanenţă iniţiativa, Angelica Rozeanu a repurtat victoria cu scorul de 3—0 (21—9, 21—15, 22—20), calificîndu-se astfel pentru finala probei care va avea loc astăzi. Ea va întîlni pe jucătoarea japoneză Tanaka, care a reuşit în semi finale să învingă cu 3—1 pe coechipiera sa Eguchi.

In continuarea probei de simplu bărbaţi, Toma Reiter (R.P.R.) a întîlnit în cadrul optimilor de finală pe japonezul Tamasu. El a cucerit victoria cu scorul de 3—1. Apoi campionul ţării noastre a avut ca adversar în sferturile de finală pe cehoslovacul Ivan Andreadis, finalistul campionatelor mondiale de anul trecut de la Bucureşti. Cu mai multă experienţă şi jucînd în permanenţă în ofensivă, Andreadis a obţinut victoria cu scorul de 3—1, (21—16, 19—21, 21—11, 21—10). Pentru semi finalele probei de simplu bărbaţi alături de Andreadis s-au mai calificat Fliesberg (Suedia), Bergman (Anglia) şi Ogimura (Japonia).

Programul desfăşurării semi finalelor la proba de simplu bărbaţi este următorul: Bergman (Anglia), Fliesberg (Suedia) şi Andreadis (R. Cehoslovacă) Ogimura (Japonia).

Cea de a 21-a ediţie a campionatelor mondiale de tenis de masă va lua sfîrşit azi odată cu disputarea finalelor probelor individuale şi de dublu.

Spectacole

MIERCURI 14 APRILIE 1954

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Traviata; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Studio): Ultima ora; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): Fata fără zestre; **Teatrul de Stat de Operetă:** Casa cu trei fete; **Municipal:** Lumina de la Ulmi; **Tineretului:** Neisprăvitul; **Armatei** (B-dul Magheru): Jucătorii de cărţi şi Căsătoria; **Armatei** (Cal. 13 Septembrie): Vlaicu Vodă; **Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti): Vinovaţi fără vină; **Studioul Actorului de Film „C. Nottara":** Familia; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** ...Şi Ilie face sport; **Teatrul Evreesc de Stat:** Hase di Iesoinic.

CINEMATOGRAFE: Patria: Săptămîna filmului maghiar — Locotenentul lui Rakoszi; **Republica, 1 Mai, Bucureşti:** Pulberea argintie; **I. C. Frimu:** Boier cu orice preţ; **Infrăţirea între popoare:** Republica Populară Romînă, Marinică; **Elena Pavel:** Schubert; **Lumina:** Nu-i pace sub măslini; **Victoria:** Insula misterelor; **Maxim Gorki:** Filme pentru cei mici (matineu) Copilul nimănui, Inimă de voinic şi Povestiri despre pătratele verzi (după amiază); **Gh. Doja, Al. Sahia:** Un pichet în munţi; **Al. Popov:** Lupta pentru viaţă; **8 Martie:** Corăbiile atacă fortareţele (seria a II-a); **Griviţa, M. Eminescu, Rahova, Mioriţa:** Povestiri despre pătratele verzi, Copilul nimănui, Inimă de voinic; **V. Roaită, Volga:** O scrisoare pierdută; **Cultural:** Fiul mării; **Unirea:** Keto şi Kote; **C. David:** Preludiul gloriei; **Flacăra:** Suspine pe stradă; **T. Vladimirescu:** Cu inimă tînără; **Arta:** Ruy Blas; **Moşilor:** Prinţesa trufaşă; **23 August:** Nunta cu zestre; **Donca Simo:** Apărătorii patriei; **Ilie Pintilie:** Calin Vulturul; **Popular:** Femeia are cuvîntul; **8 Mai:** Amiralul Nahimov; **Libertăţii:** Fiica regimentului; **N. Bălcescu:** Comoara din insula păsărelelor.

REDACŢIA: Bucureşti Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAŢIA Bucureşti Str. Academiei 17. Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.